

číslo 11 - listopad 2010 - cena 10 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Putování za zvony
Poněšická
KOVÁRNA

Je po volbách. Sláva vítězům! Čest poraženým! Krom toho blahopřejeme i našemu panu starostovi, který obhájil své senátorské křeslo.

Ale jinak, upřímně, nebylo mi ten minulý měsíc v našich českých luzích a hájích volně na duši. Jsme národ bojovníků všeho schopných, ale nikoli rytířů. A jsme národ kritiků, od slova kritizovat a od významu – já vím všechno líp než všichni ostatní. A ještě nejlépe: ať ti ostatní něco dělají a já jim za to pak vynadám.

A tak tři nejhezčí prazážitky v říjnu nasbírané byly: **prohlížení fotografií** z tří týdnů v Africe. (Jeli tam dva – on a ona, spojení hezkým manželstvím a společným velkým smutkem – a fotili východy slunce a oceán a přírodu a zvířata a lidi. Tak, že to bere za srdce.).

Tři dny strávené s budoucí maminkou dvojčátek a jejím mužem – jejich radost je všeprostopující a hmatatelná a už se v bříšku hýbe, tak snad to za 3 měsíce dobře dopadne. A potěšil mě **rozhovor** s hlubockým panem farářem (a prohlížení fotografií z Říma) a **také povídání** s pány Havlíčkem a Novotným u poněšické kovárny.

A když se obloukem vrátím ke skončeným volbám a nově zvoleným zastupitelům v celé republice, opsala jsem vás ještě pár řádků... Z časopisu *Třeboňský svět* jsem s laskavým svolením šéfredaktorky Jany Jandové přetiskla text, který našla při listování ve starých kalendářích. Pracovní řád pro úředníky z roku 1870 vás možná pobaví, ale malé zamyšlení nad tím, o čem bývala právě úřednická služba lidu – to neuškodí ani úředníkům ani nám.

– *Denně před začátkem pracovní doby jsou úředníci povinni důkladně zamést kancelář, vybrat popele z kamen a utřít prach.*

– *Úředníci zodpovídají dále za to, že kancelář bude vždy řádně vytopena. Potřebné palivo obstarají na svůj náklad.*

– *Soukromé rozhovory jsou v pracovní době nežádoucí.*

– *Řádná pracovní doba jest 12 hodin denně.*

V případě potřeby musí každý úředník pracovat bez vyzvání přes čas.

– *Jakákoli politická činnost úředníků má za následek okamžité propuštění.*

– *V kouření a požívání alkoholických nápojů se očekává od úředníků zdrženlivost.*

– *K dámám a výše postaveným osobám se úředník chová slušně.*

– *Jako četba se doporučuje bible. Není námitek proti jiným knihám, pokud jsou tyto mravně nezávadné.*

– *Povinností každého úředníka je péče o zdraví. V případě nemoci není nárok na mzdu. Každý úředník, který má pocit zodpovědnosti, by si měl proto pravidelně ukládat ze své mzdy přiměřenou částku pro případ nemoci či jiné nepředvídané potřeby.*

– *Úředníci se nesmějí při práci mýlit. Kdo se při své práci dopouští častěji chyb, bude propuštěn.*

– *Kdo odporuje šéfovi, dokazuje tímto, že před ním nechová potřebné úcty. Z této skutečnosti se vyvodí důsledky.*

– *Úřednice jsou povinny vésti zbožný a cudný život.*

– *O dovolenou mohou žádati úředníci jen z naléhavých rodinných důvodů. Tato je však neplacena.*

– *Úředníci nechť mají stále na mysli, že tisíce jiných osob jsou ochotny okamžitě nastoupiti na jejich místa.*

– *Úředníci nesmějí nikdy zapomenouti, že jsou svému principálovi povinni vděčností, neboť je jejich živitelem.*

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu oslaví významná výročí

Krbec Václav	Hroznějovice	85 let
Sedlická Marie	Hluboká	80 let
Voldřichová Hedvika	Hluboká	80 let
Chalupová Otilie	Hluboká	75 let

V měsíci listopadu oslaví 50 let společného života

»**Zlatou svatbu**« **manželé Jiří a Marie Komárkovi** z Hluboké.

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Ševčíková Ella	Hluboká
Juroška Enrico	Kostelec
Kiekenap Anna Marie	Hluboká
Kvasničková Tereza	Bavorovice
Návára Martin	Hluboká
Rybová Alžběta	Hluboká
Ryba Jan	Hluboká

Opustili nás

Bláhová Ludmila	Hluboká
Kabelová Božena	Hluboká
Mádllová Marie	Hluboká
Čech Václav	Bavorovice

Poznámka k volbám:

Zpráva lidu hlubockému: Víte, že na jednání zastupitelstva se můžete kdykoli přijít podívat, neboť je ze zákona veřejné? Lidé tak mají možnost vidět v akci zastupitele, které si zvolili. První zasedání nově složeného zastupitelstva vzešlého z voleb bude určeno v nejbližších dnech a termín vyvěšen na obvyklých vývěškách... Jste zváni!

FOTOATELIÉR Václava Welserová

Hluboká nad Vltavou, Mánesova 850
(řadovky naproti restauraci Hubert)

nabízí možnost zhotovení průkazového foto.

STŘEDA 9.00 – 17.00 nebo po domluvě na ☎ 721 573 999

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

z jednání rady města

■ Na základě předchozího rozhodnutí bylo z finančních důvodů a hlavně z důvodů malého počtu dětí k 1. září zrušeno odloučené pracoviště městské mateřské školky v Kostelci. Oproti původní žádosti občanského sdružení *Jihočeská růže*, které zde mělo provozovat soukromou mateřskou školkou, Ing. Paukejevou bylo následně sděleno, že na provozování školky není sdružení finančně ani personálně vybaveno.

■ Společnost staročeské TRDLO má pronajaty stánky v Bezručově ul. Z pěti stánků využívá 3 pro svou činnost a další dva předpokládala dále pronajmout. Pronajmut byl jeden stánek Galerii Knížcí Dvůr a jeden stánek zůstal nevyužitý. Na rok 2011 má společnost již zajištěno využití pro všechny stánky. S poměrnou slevou z nájmu za dobu kdy obchody zůstaly nevyužity rada nesouhlasila.

■ Rada města odsouhlasila pronájem bývalé |MŠ na adrese Pražská 277 Hluboká na dobu určitou v trvání 1 roku.

■ Rada města rozhodla zrekonstruovat bytové prostory v Panoramě pro učebnu hudební školy a o ušlé nájemné z bytu navýšit nájemné společnosti Sinfonie s.r.o.

■ Rada řešila kácení a prořezávání nebezpečných stromů v areálu jachetního odd. Slavoj a v chatové osadě v Poněšicích. V rozpočtu města na tuto rok byla vyčleněna částka 100 tis. Kč především na asanaci stromů Bavorovické aleje a akutní případy.

■ Nová informační tabule v Bavorovicích bude pořízena z rozpočtu roku 2011.

■ Návrhy podání žádostí o granty: Dokončení parkoviště Fügnerova, Obnova kaple Samaritánka. Město přijme dar ČEZ na projekt rekonstrukce sakrální stavby návesní kaple v Municích.

VOLBY 2010

VOLBY DO SENÁTU PARLAMENTU ČR KONANÉ 15. - 16. 10. 2010 - 1. KOLO

Volební obvod č. 10

KANDIDÁT	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II		ZÁMOSTĚ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKÁ CELKEM		Voleb.obv. č. 10	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
1 JUDr. Luboš Dvořák	17	3,48	25	5,92	42	5,95	7	6,54	7	8,33	7	8,64	11	11,82	116	5,85	5 322	10,86
2 PhDr. Vladimír Špidla	76	15,57	72	17,06	100	14,18	7	6,64	11	13,09	23	28,39	8	8,60	297	15,00	11 649	23,78
3 Ing. Tomáš Jirsa	253	51,84	234	55,45	374	53,04	62	57,94	51	60,71	26	32,09	50	53,76	1 050	53,03	16 367	33,41
4 Ing. Roman Bureš	10	2,04	5	1,18	20	2,83	3	2,80	0	0,00	6	7,40	2	2,15	46	2,32	1 601	3,26
5 JUDr. Bohumil Bezemek	3	0,61	6	1,42	18	2,55	1	0,93	3	3,57	3	3,70	2	2,15	36	1,81	1 396	2,85
6 PhDr. Zdeněk Troup	76	15,57	48	11,37	92	13,04	14	13,08	4	4,76	4	4,93	2	2,15	240	12,12	8 795	17,95
7 Ing. Jan Zasadil	53	10,86	32	7,58	59	8,36	13	12,14	8	9,52	12	14,81	18	19,35	195	9,84	3 844	7,84
PLATNÉ HLASY	488		422		705		107		84		81		93		1 980		48 974	
ZAPSAŇÍ VOLIČI	1 017		923		1 226		238		156		173		194		3 927		115 879	
VYDANÉ OBÁLKY	502		448		729		111		92		88		97		2 067		53 918	
VOLEBNÍ ÚČAST	49,36		48,54		59,46		46,64		58,97		50,87		50,00		52,64		46,53	

VOLBY DO SENÁTU PARLAMENTU ČR KONANÉ 22. - 23. 10. 2010 - 2. KOLO

KANDIDÁT	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II		ZÁMOSTĚ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKÁ CELKEM		Voleb.obv. č. 10	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
2 PhDr. Vladimír Špidla	105	28,76	95	29,41	109	22,38	15	23,07	16	32,00	53	56,98	19	23,45	412	28,14	12 526	45,29
3 Ing. Tomáš Jirsa	260	51,84	228	70,58	378	77,61	50	76,92	34	68,00	40	43,01	62	76,54	1 052	71,85	15 129	54,70
PLATNÉ HLASY	365		323		487		65		50		93		81		1 464		27 655	
ZAPSAŇÍ VOLIČI	1 020		923		1 226		238		156		173		196		3 932		115 451	
VYDANÉ OBÁLKY	368		324		487		65		50		93		81		1 468		27 720	
VOLEBNÍ ÚČAST	36,08		35,10		39,72		27,31		32,05		53,76		41,33		37,33		24,01	

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU KONANÉ 15. - 16. 10. 2010

VOLEBNÍ STRANA	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II		ZÁMOSTĚ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKÁ CELKEM	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
1 TOP 09	1 076	11,18	689	7,94	1 406	9,90	600	28,30	172	10,12	81	4,60	58	2,80	4 082	10,18
2 KDU-ČSL	735	7,64	682	7,86	1 213	8,54	175	8,25	73	4,29	217	12,86	539	26,05	3 634	9,07
3 HNHRM	1 067	11,08	630	7,26	1 533	10,79	113	5,33	80	4,71	212	12,57	186	8,99	3 821	9,53
4 ODS	1 895	19,69	2 174	25,05	3 883	27,34	399	18,82	586	34,47	102	6,05	225	10,87	9 284	23,11
5 ANO 2010	1 002	10,41	876	10,09	1 562	11,00	157	7,41	32	1,88	95	5,63	57	2,75	3 781	9,43
6 VPM	1 250	12,99	897	10,34	964	6,79	74	3,49	75	4,41	196	11,62	60	2,90	3 516	8,77
7 HLUBOCKO	1 100	11,43	750	8,64	1 216	8,56	141	6,65	124	7,29	261	15,47	472	22,81	4 084	10,14
8 KSČM	548	5,69	840	9,68	1 053	7,41	288	13,58	239	14,06	185	10,97	344	16,63	3 497	8,72
9 ČSSD	953	9,90	1 141	13,15	1 375	9,68	173	8,16	319	18,76	338	20,04	128	6,19	4 427	11,04
PLATNÉ HLASY	9 626		8 679		14 205		2 120		1 700		1 687		2 069		40 086	
ZAPSAŇÍ VOLIČI	1 000		929		1 237		238		156		173		195		3 928	
VYDANÉ OBÁLKY	522		461		740		117		93		97		109		2 139	
VOLEBNÍ ÚČAST	52,2		49,62		59,82		49,16		59,62		56,07		55,9		54,46	

Zvolení zastupitelé města Hluboká nad Vltavou (získané hlasy) :

Volební strana	mandáty	Zvolení zastupitelé (hlasy)
1 TOP 09	2	Ing. Mgr. Lubor Bartoň (299), Miroslav Dvořák (264)
2 KDU-ČSL	2	Aleš Raus (415), Ing. Jan Zasadil (346)
3 HNHRM	2	Karel Vácha (341), Jiří Prokeš (339)
4 ODS	5	Ing. Tomáš Jirsa (856), MUDr. Ladislav Peší (575), Petr Píša dipl.um. (554), Ing. Pavel Dlouhý (494) Zdeněk Čmejrek (458)
5 ANO 2010	2	Jiří Karvánek (504), Mgr. Lenka Dvořáková (241)
6 VPM	2	Václav Irovský (359), Bc. Jan Šindelář (265)
7 HLUBOCKO	2	MUDr. František Toušek (451), MUDr. Jan Reban (303)
8 KSČM	2	Vladimír Salaba (318), František Joza (199)
9 ČSSD	2	Bc. David Štastrný (360), Jiří Šlepička (344)

Rozhovor se
zastupitelem panem
Vladimírem Salabou,
který je v zastupitelstvu
města Hluboká
nad Vltavou
»služebně nejstarší«
a už 30 let
zastupuje své voliče –
– přineseme v příštím
čísle Zpravodaje.

Upozornění pro podnikatele

Na základě čl. XXII, bod 1. zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, s platností od 1. 8. 2010, je živnostenský úřad povinen ve lhůtě do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona přidělit provozovněm zřízeným přede dnem nabytí tohoto zákona **identifikační číslo provozovny** – tzv. IČP.

Podnikatel, který obdrží od živnostenského úřadu toto IČP, je **povinen nejpozději po uplynutí 1 měsíce začít toto číslo používat**, tzn. tento údaj patří mezi povinné údaje pro označení provozovny, § 17 odst7 (jméno, příjmení, firma, identifikační číslo, provozní nebo prodejní doba určená pro styk se spotřebiteli, jméno a příjmení osoby odpovědné za činnost provozovny, případně kategorií a třídou ubytovacího zařízení). Pokud jste tedy dostali doporučený dopis s přiděleným číslem, proveďte kontrolu zápisu těchto provozoven, a pokud by nastala nějaká změna (skončil provoz v uvedené provozovně, změna adresy, případně nová provozovna) nahlášte tyto skutečnosti živnostenskému úřadu.

■ Opakované stížnosti na provoz restaurací v nočních hodinách, včetně petice občanů z panelových domů bude MÚ řešit vypracováním obecně závazné vyhlášky k zamezení rušení nočního klidu s rozšířením o nedělich a svátcích.

■ Rada souhlasí s převzetím záštity nad pořádáním **II. ročníku Memoriálu Miroslava Dvořáka o Křišťálový puk** v prosinci 2010

Z jednání zastupitelstva

■ Zastupitelstvo města odsouhlasilo prodej druhého bytového domu v Purkarcí družstvu vlastníků. Zastupitelstvo projednávalo i další dispozice s byty a pozemky...

■ Mgr. Remtová, ředitelka MŠ a město rozhodlo, že neprovede výmaz z rejstříku škol u pracoviště školky v Ruské ulici a ponechá je případně pozastaveno do doby, kdy by bylo kapacitně potřebné. Pracoviště MŠ na adrese Kostelec však již obnoveno nebude a je třeba podat návrh na jeho výmaz z rejstříku školních zařízení.

■ Akce oprav SDH Hroznějovice hasičská zbrojnice je před dokončením a peníze z části ušetřené z tohoto navrženého výdaje budou použity na likvidaci kalu septiku v ulici Fügnerova.

■ Byly zahájeny přípravné práce na zajištění stavby nových veřejných záchodků na hlavním parkovišti jako náhrada za stávající nevyhovující současným potřebám. Nové budou zateplené s možností celoročního provozu, zvětšena kapacita, rozšířeny služby např. pro obytná vozidla, matky s dětmi atd.

■ Město obdrželo příspěvky za žáky z okolních obcí navštěvující ZŠ Hluboká.

■ Zastupitelé jednali o přetrvávajících problémech s parkováním ve městě. Nahrazení parkovacími automaty s případným pokutováním neplatičů městskou policií by bylo optimální. Vyřešení by měla provést odborná firma ve městě i na centrálním parkovišti.

■ Dodávkový vůz rozvázející obědy není označen, dobré by bylo jej polepit tak, aby bylo patrné, že rozvoz jídel zajišťuje a hradí město. Dále upozorněno, že město při sečení ošetřuje i pozemky soukromých vlastníků. Dále zmíněn fakt, že Masarykova ulice je ve vlastnictví a správě SÚS, město však Masarykovu udržuje. Bude dále jednáno.

✧ DOPIS ✧

Chtěl bych se vyjádřit ke článku v říjnovém Hlubockém zpravodaji s názvem *Šíleným střelcem snadno a rychle...*

Na úvod chci zdůraznit, že se vyjadřuji jako fyzická osoba, i když jsem zaměstnancem státního zámku Hluboká. Protože jsem člověk, který dotyčného střelce vystopoval, tak si myslím, že o jeho činnosti v poslední době vím relativně nejvíce a zdůrazňuji, že jsem netušil, kdo je tou konkrétní osobou, hledal jsem neznámého střelce.

Již před asi 1,5 až 2 roky ke mě i k vedoucí zámecké zahrady začaly přicházet zprávy, že se po parku pohybuje člověk, který straší za šera lidí jízdu v parku autem bez světel, pokud to bylo právě na cestě z kopce, tak i bez motoru, v maskovacím oděvu a často se slovy »Nebojte se, já vás ochráním, já mám plně auto pušek,« je mýl.

Proto mě to začalo zajímat (právě kvůli těm zbraním) a začal jsem pátrat. Časem jsem určitým způsobem vysledoval, že projíždí celým parkem. Zjistil jsem i kde má zastávky. Protože hodně lidí z mého okolí ví, kde jsem zaměstnán, začali mi dodávat informace, že kromě pohybu stříbrného auta se vždy v jeho blízkosti stíleli. To se odehrávalo vždy v době od svítání do asi 6,30 hod. ráno, převážně v sobotu a v neděli. Samozřejmě, když bylo vidět, čili od jara do podzimu. Samozřejmě jsme se ho my zaměstnanci snažili zadržet, ale byly tu obavy ze střelného zranění.

Až v červnu letošního roku mi přinesl hlubocký občan poznamenanou registrační značku stříbrného auta, ze kterého bylo vystřeleno vedle něho, do křoví (vedle jízdního AJG).

Tento poznatek zanesla vedoucí zahrady na Policii ČR. V srpnu jsem podal na Policii výpověď já a ukázal místo, kde si mají na dotyčného počkat. Prakticky asi za dva dny byl zadržen. Bohužel asi za dalších 14 dnů poté dle výpovědí lidí, kteří se ráno pohybují po parku, zase střelil. Podotýkám, že mi mnoho lidí dnes říká, »o tom ví každý, když měl zelenou škodovku, tak jezdil také a střelil z okénka«.

Mohu říci, že mi nevádí to, že jezdí po parku autem, ale protože mám tři vnuky, se kterými se tam často pohybujeme, nedovedu si představit, že by jim malorážkou (dosah až 300 m) mohl ublížit.

Ještě bych se chtěl velice krátce vyjádřit k jeho rozhovoru pro Zpravodaj.

Není mi jasné, jak člověk vysokých morálních hodnot celoživotně se zabývající ochranou přírody může tvrdit, že stíleli krysy, které jsou v Německu chráněné a u nás se zákon připravuje. Krysa je suchomilný tvor a potkan v zámku nikdy neexistoval. Ani v okolí. Ze Zikova lomu má potkan do parku cca 1 km a zde nemá potravu.

Pan H. si v zámeckém parku udělal vlastní honitbu s posedem, krmelcem atd. Čili z původní myšlenky, že měl kdysi odstranit několik kusů zvěře z parku, si je tam naopak naučil chodit, aby mohl lépe střílet. Krmelec mu museli zaměstnanci zámku odstranit, protože to odmítl udělat sám. Posed ještě stojí.

To, že řeší pohyb pejskařů v parku je už jenom úsměvné. A to již nebudu zjišťovat (na což nemám vůbec právo) že není v žádné myslivecké společnosti (proč asi?).

To jenom krátce na vysvětlenou a na čtenářích nechám, jestli začátek titulu »šílený myslivec v parku« je správný nebo ne.

František Kaláš

Tradiční setkání důchodců

se bude konat ve středu 24. listopadu v hotelu Parkhotel od 14.00 hodin. Dovoz bude zajištěn.

Jízdní řády autobusů budou včas oznámeny na plakátě, který bude vyvěšen na obvyklých místech.

POSKYTUJEME PŮJČKY

až do 15 000 Kč

pro zaměstnané, starobní důchodce, invalidní důchodce a ženy na MD.

TEL.724 581 907

RE/MAX
prodává nejvíce realit na světě

Jsem RE/MAX realitní makléř
pro tuto lokalitu
a nabízím Vám:

- / bezplatnou a nezávaznou konzultaci
- / pomoc s orientací na trhu nemovitostí
- / prodej či pronájem Vaší nemovitosti
- / kompletní realitní a právní servis
- / hypotéku zajistím vždy výhodněji
- / profesionalitu, rychlost, odbornost

Ing. Luboš Janeček
Realitní makléř

Těším se na jednání s Vámi.

RE/MAX
AB Normal

RE/MAX AB Normal, Biskupská 129/1
370 01 České Budějovice
Tel.: 608 124 488, 386 352 995
E-mail: lubos.janecek@re-max.cz
www.re-max.cz/abnormal

Odvrácená tvář města?

Procházela jsem Hlubokou v Záměstí s jedním všímavým občanem našeho města, který se zlobil na nepořádky, za které může MĚSTO.

Ve většině případů mi ale připadalo, že to nejsou nedostatky města jako takového. Spíše jednotlivých lidí. S prominutím – občanů. Soukromý kompost na veřejné místo vozí ven ze své zahrádky konkrétní lidé a vy je zřejmě znáte a potkáváte. PMH – tedy Podnik místního hospodářství – pak černé skládky čas od času uklidí za peníze z vašich daní.

Chodníky jsou skutečně v péči PMH, ale když zarůstá chodník před vašim domem trávou, možná by šlo městu – a sobě samým – trochu pomoci. Je to jako s tím loni tolik debatovaným čištěním chodníků od sněhu. Možná by nám tolik neublížilo, kdybychom si prostor kolem toho »našeho« ohlíželi a v rámci možnosti poklidili sami. Myslím si já – a mnozí, kterým na okolí jejich domů záleží, to tak dělají odjakživa. A pak zbude z finančních prostředků města více na údržbu něčeho jiného, třeba potřebnějšího, městská kasa není bezedná. Bohužel.

Stejně tak soukromé domy, lépe řečeno jejich ruiny. Chápu, že se někdy někdo dostane do těžkých životních situací, nemá síly hmotné či psychické k údržbě nemovitosti. Nicméně – a myslím si, že naštěstí – Město už jen tak nemůže vyjet s buldozerem a srovnat soukromý dům se zemí, ani ho vyvlastnit a prodat pilnějším majiteli.

Zase je to o nás, jakou odpovědnost ke společnosti ve svém okolí cítíme...

Upřímně řečeno, podle mého názoru, je naše město pěkně uklizené a vřidné.

A nejvzorněji jsou na tom asi Poněšice, kde si občané vlastně téměř všechno dělají sami – peníze určené na úklid veřejných prostranství dostane konkrétní člověk, který poseče a uklidí – a pokud někomu chtějí vynadat za nepořádek kolem domu, jdou přímo k adresátovi.

Co si myslíte? A jak byste tyhle »hříchy« napravovali vy?

I když mají Poněšice také kapličku, zvon je zavěšený ve zvonici kovárny. Kovárna je středobodem vesničky na krásně upravené návsi a stala se centrem místního života. Tolik narozenin, svátků a křtin novorozenců dětí se snad neslavilo v žádné jiné budově na celém Hlubocku, ne-li v celé republice. Poněšická kovárna má kolem sebe samé dobré víly, mezi které určitě patří pan Havlíček, šéf Osadního výboru a pan Novotný, kronikář. Oba nejenže umí přiložit ruku k dílu, ale také k muzice, jejich *Poněšická švitorka* již přizvukovala nejedné oslavě k dobré náladě. Dobrými vílami se to vlastně v Poněšicích jen hemží, protože umělci paní Jitka Baliharová a Oldřich Příbík pozvedají úroveň místní kultury a fungují jako restaurátoři či tvůrci místních novin či uměleckých artefaktů. Koneckonců ve vsi, kde prosperuje voňavá palírna s výbornými pálenkami a žije dost pracovitých lidí a chalupářů, snad ani nemůže být zle.

Zvon byl na zvonici umístěn znovu po válce, ve které byl původní zrekvírován. Místní kronika ze starých dob žádná není, takže nejsou záznamy ani o kovárně, ani o kapličce, ani proč byla zvonice umístěna na kovárnu a nikoli na kapličku. Pravda je, že v jedné místnosti v kovárně bývala hasičárna, tak možná proto.

Hasiči měli v obci slavnou tradici, měli motorovou stříkačku, takže byli v okolí při požáru vítanými hosty a ve vsi organizovali plesy a jiné zábavy. Kovárnu v provozu pamatují oba pánové. Uvnitř kovárny vzpomíná pan Havlíček na to, že Jitka Baliharová, malířka a spisovatelka, už téměř před 20 lety zvon sundala a čistila, bylo to roku 1992, tehdy se kovárna opravila. Rok předtím totiž město Hluboká přemýšlelo o prodeji opuštěné kovárny k chalupaření. Kdepak, místní se semkli, odpracovali zdarma skoro 1500 hodin, v dubnu začali opravovat a v srpnu slavnostně zahájili kulturní provoz kovárny. O pět let později se ještě vybudovalo u kovárny sociální zařízení a také se opravila kaplička. Kovárna je pilně využívána místními, chalupáři, hlubockými, budějovickými. Začaly se konat *Poněšické košty* a vůbec, Poněšice jsou jedna velká rodina.

Pan Havlíček je sice rodák, ale pak žil 40 let v Litoměřicích. Na stavbu krbu při opravě kovárny si vzal dovolenou, krb dělal asi týden na místě,

kde předtím bývala výheň a měchy. *To jsme ještě jako kluci chodili šlapat měchy, když kovář koval železo. Rádi jsme se na to koukali, bylo to krásný řemeslo*, říká. Kovárna byla v provozu do roku 1944. Kováři tady

byli pan Ambrož a pan Petrák. Potom už jen nahodile dojížděli kováři Palma, Pour, Baloun.

V roce 1970 zde byla zřízena sběrna mléka s chladicím zařízením a zrušena v roce 1986, když byly družstevní dojnice přemístěny do Hrozněovic.

Fotbalisti tady mají vystavené poháry, na stěně je vymalovaný čert, který v kovárnách určitě vždycky žil (říká autorka portrétu paní Jitka Baliharová), před kovárnou je posezení pro letní teplé dny, a na zvonek ve zvonici se zvoní – bohužel – jen když někdo zemře. Zvonika dělá pan Havlíček, prostě – naučil se to. Musí se to umět pěkně do houpavého rytmu.

Tak je to. V tomto případě si tedy přejme, aby zvon v Poněšicích zvonit nemusel a jen se spokojeně rozhlížel po upravené krásné vesničce se starou roubenkou a nadechoval vůně višňovce či meruňkovice a starých dobrých časů. Dějiny vsi sahají až ke králi Jiříkovi z Poděbrad, a žije tu jeden ze starobylých rodů Lexů... V kronice Poněšic z pera pana Novotného si budeme číst zase někdy příště.

Foto: Jan Pírgl, zleva pánové Novotný a Havlíček

Ten, který naslouchá zvonům

V minulém Zpravodaji jsme vzpomněli páté narozeniny nových zvonů v hlubockém kostele sv. Jana Nepomuckého. Zvony a zvonky na Hluboké a okolí pro vás na pokračování portrétuje Honza Pirgl. O zvoničce poněšické kovárny jste si právě přečetli... A postupně si připomeneme další. Hlubockému panu faráři, p. Františku Halašovi, jsme dobu před pěti lety také připomněli. Přišel na Hlubokou ve stejný čas jako nové zvony kostela sv. Jana Nepomuckého. Kromě jeho hlavního poslání, tedy starosti o hlubockou farnost, na jeho pracovním stole najdete také poezii – pan farář má k poezii blízko – například i v libozvučné polštině. Rovněž latina je krásná řeč, které duchovní rozumějí – a doufám, že není hřích, že jim to závidím. A náš pan farář se vyzná i ve výtvarném umění.

Čas odměřil novým zvonům v hlubockém kostele stejně dlouhý čas jako vám, ale vy říkáte, že s nimi nemáte nic společného... Pravda, zásluhu na jejich pořízení a dohled nad opravami kostela měl tehdy jáhen Ing. Karel Faber, který v našem kostele působil, a na zvony přispívalo i město...

Ano, a já k této situaci přišel tak říkajíc – jako Pilát do kréda, abychom zůstali u teologie, takže jaksi já za ty zvony opravdu nemohu... mě osobně se starost s jejich pořízením nedotýkala. (*Pontius Pilatus je znám především jako člověk, který podle kanonických evangelií odsoudil Ježíše Krista. Pilátovo jméno se nachází ve starokřesťanských vyznáních víry, což zapříčinilo vznik rčení »Dostal se tam jako Pilát do kréda« tj. nechtěně, náhodou, nečekaně, bez vlastního přičinění – pozn. autora*).

Pouze tedy, samozřejmě, se mně týká jejich zvuk, takže ty zvony zvoní, znějí, to se mně dotýká, protože přes veškerý hluk ve městě je pořád ještě zvony slyšet. Zvláště když spustí všechny tři, tak to je oblažující. Doufám, že nikomu nevadí, nikoho nerozčilují, protože znám případy, kdy si lidé stěžovali, že je zvuk zvonů ruší.

Vidíte – a mně připadá, že zvuku zvonů člověk rád přivykne. I když – zvonek nově vysvěcené kapličky v Zámostí po ránu klínkat nebude. Aby se spáči mohli vyspat. Ale zvony mají krásný zvuk! Zvony by neměly mlčet.

Je to akord, libozvučná záležitost, která by nikomu vadit neměla. A myslím, že i pro ty, co jsou odkojeni naším zdejší téměř velkoměstským ruchem – že i pro ně je to příjemná změna v denním rytmu. To jistě. Ale také by bylo dobré, aby si lidé občas uvědomili důvod, proč ty zvony znějí a je zase jen na lidech, jak je přijmou. Zvony zvou do kostela na mši. Těžko můžeme očekávat, že když zazní zvony, tak se každý zvedne a do kostela půjde anebo usedne a bude hodinu rozjímat. Ale zvony zvou na bohoslužby a je dobré si to uvědomovat... Když je slyším v sobotu večer, mám skončit s prací.

Když si uvědomíme hlubockou nedávnou historii, v době, kdy jste sem vy a zvony přišli, vlastně končilo takové porevoluční období, kdy se kostel obnovoval, probíhaly opravy, což završilo úsilí pánů farářů Fabera a Skalického, kteří tady byli před vámi. Mnoho kostelů procházelo touto »očistou a znovuzrozením« aby se vrátily po časech komunistických zase do života společnosti. A teď už by to mohlo být o tom, že se může více rozvíjet duchovní sféra kostela. Není to právě chvíle, kdy se duchovní může starat jen o své ovečky a nemusí mít strach, že mu kostel spadne?

Naneštěstí těch pět let je už zase natolik dlouhá doba, že kostel opět vyžaduje nějaké opravy a některé jeho prvky začínají být nefunkční a něco začíná být opět ošuntělé... třeba okapy a omítka v nich...

Pro dnešní církve je každý kostel tak trochu přepych. A protože zvláště ten náš zdejší je předimenzovaný a ti, kteří ho postavili, ho stavěli – neříkám, že to byl jediný záměr, ale přesto – jako určitou reprezentaci svého rodu, jako zrcadlový protějšek svého sídla. Myslím, že nebyl budován zcela jako potřeba své obce, toho místního relativně malého společenství. Byl vybudován – jak v něm máme uvedeno latinsky – u příležitosti oslav zlaté svatby knížete pána a jeho patroni později zmizeli, jejich majetek byl zkonfiskován, spolu s tím přišla ke konfiskaci tahle fara, za ni jsme museli dát státu purkareckou a tu dnes má už kdosi ixtý, a křivda zůstává vůči tomuto kostelu jako břímě stále. To jsou rezidua, která se těžko řeší, o kterých ti nahoře radši nepřemýšlejí, a proto se raději díváme do budoucnosti, ke světly zítřkům... Jako kdysi... A to je to nehloupější opium lidstva.

Kostel se nám letos na jaře ukázal v celé kráse a na chvíli zazářil. Alespoň jsme mohli pořídit fotky z té strany kostela, která už zase není vidět. Byly to vůbec takové pohnuté časy pro kostel a prostranství vedle kostela. Jak jste to prožíval? Když to vezmu kolem a kolem, mě by to

vlastně mohlo být lhostejné, ale vzhledem k tomu, že lidé jsou z toho přinejmenším rozpačití, tak musím přiznat, že mně osobně se to také dotklo. Je okolo hodně nejasností a hodně přetvářky a atmosféra v obci je tím samozřejmě zasažena, to se nese sebou.

Pokud se o něčem takovém rozhodovalo, nebo pokud by bylo žádoucí dát najevo, aby občané měli možnost k tomu všemu něco říct, tak vyjádřit se mělo smysl dávno před tím. Odsouhlasit jakýmsi referendem věc, se kterou už nelze nijak jinak pracovat – to se už zřejmě nedá odčinit a je to nenahraditelná škoda. Větší, než ztráta toho místa.

Byl jsem nedávno se salesiány opět v Římě a myslím, že tam by se alespoň jednou za život měl podívat každý. Zvláště ten, kdo má třeba možnost ovlivňovat věci kolem sebe. Protože tam se prolínají vrstvy času, se kterými se setkáváte – a které tam už dnes nesou poselství věčnosti. Tam člověk začne vnímat úplně jiným způsobem. Všechny ty skutečnosti jsou viditelné a navzdory všem místním – i evropským – politickým vjemům je tam vidět, že lidi vnímají všechny tyto skutečnosti úplně jinak.

Ale zrovna v Římě najdete materiál rozebraný z Kolosea na různých pozdějších stavbách...

Ano, ti první zbohatlíci se tak také chovali, také napůl postavili palác Barberini z Kolosea, až papež, který tam byl tehdy výsostným vládcem to pak zakázal...

Ale nejvíc škod tam natropili barbaři, tedy naši předkové, nebo řekněme předkové našich předků, kteří se tam dostali a nerozuměli tomu – což je jev, který se opakuje neustále. Když něčemu nerozumím, tak to zničím. Takže v Římě se potom pásly kozy a krávy v troskách nejstarší části Říma – na Foru Romanu – a aspoň někteří osvícení papežové začali sbírat artefakty, aby je zachránili před zničením.

Ale díky tomu, že v Římě jsou všechny vrstvy časů ve stavbách od dob Etrusků, přes rané křesťanství, až po bílý zubatý památník prince Vittoria Emanuela II. – přesto přese všechno to tam nějak všechno je, hodně zůstalo a dějiny jsou tam viditelné. A lidé žijí v prostoru, kde vejdete na dvůr a potkáte tam antickou sochu a renesanční schodiště a zaparkovaný nejnovější skútr. Itálie má na naše poměry obrovské množství památek, a je to poučné. A i když jsem tam nebyl poprvé, vždycky znova žasnu. Když jdete okolo kostelíka, je vám divné, proč se jmenuje sv. Pavel a pak zjistíte, že tam někde dole v té vrstvě času a věku té stavby, je ještě místnost, kde sv. Pavel skutečně pobýval, když přicestoval. Protože je to poblíž tehdejšího městského antického přístavu, pobýval tam s vojáky, u kterého byl přikován, když ho loď přivezla do Říma.

Takže v každém – i v tom nejnovějším kostele, což bývá z konce 18. století, v každé i z těch nejmladších staveb je vždycky nějaký prvek, který sáhne do historie, tradice, ať je to ikona, použité antické sloupky nebo prostě nějaký symbol, který sahá k původu raného křesťanství, který na té antické tradici vyrostl.

Nakousli jsme téma kapliček, že se v Jihočesku zachovaly a byla možnost je opravit. Ale je škoda, když v Římě ví, co kde a v jakých souvislostech se stalo, a ještě o tom mají doklady – u nás to povědomí, proč která kaplička vznikla, není...

To je právě to hloupé a právě proto myslím, že ani ten popud opravovat není veden přímo uvědoměním myšlenek, které tu kapličku přivedly na svět. Ale že si všímáme, že jednak je u nás začali opravovat Němci jako ti, co od nás z některých míst museli odejít, tak abychom se k tomu připojili a nebyli úplně neteční. Jednak se to stalo náplní různých plánů a projektů, jak já říkám novodobých pětiletěk. A je to v podstatě příležitost k investici, je to kšeft, když to řeknu hloupě. A to mi připadá málo jako dobrý důvod. Někde to má takový ten účel: když už jsme udělali Koloseum, tak opravíme něco i pro ty gladiátory – aby se měli kde mýt od krve. Takový ten imperátorský přístup – ono to působí líp, než kdyby se bořily. Je to lepší než nic, ale ony někdy ty naše důvody, proč něco děláme – jsou velice vyprázdněné a zaměřené na vnější efekt. Ukážeme to a lidé budou dojatí. A to je podle mně povrchní a bohužel v tom tak nějak jedeme všichni... Takhle se neudrzuje tradice – my musíme vědět PROČ ji udržujeme.

A nemyslíte, že to může být alespoň dobré pro začátek? Že řekněme, když opravíme kapličku z vnějšku, tak časem oklikou přijdeme i na smysl jejího obsahu? Může se to stát. Ale trvá to o hodně déle a přichází to z opačného konce, nemá to konstrukci, nosnost. Naše skutky by měly vyplývat z tradice, z přesvědčení, snad mohu říct morálky. Musím vědět, že já něco špatného nedělám proto, že to nepatří ke mně a nepatří to k lidem. Pokud by to člověk bral jenom jako taktiku, tak nemá jistotu, že se dobře k nějaké zásadovosti, nedorazí k jádru celé skutečnosti, kterou představují vlastně sociální vazby, kvůli kterým to všechno vznikalo. Ono všechno co začíná od soc... je dnes jaksi v nemilosti, ale ono je to latinské slovo a ve svém významu nemá s politikou, ani se stranami, nic společného.

Kdysi jste říkal, že jste k nám na Hlubokou přišel ze Šumavy, život tam probíhal asi jiným stylem, tak se chci zeptat, jak jste si tu zvykl. A byla to změna k lepšímu nebo horšímu?

Je to stále ještě takové, že jsem zcela nezapadl do místního rámce. Nestýská se mi, to ne, člověk nakonec dělá s lidmi, ne s prostředím – jaksi s tím vnějším. Ale tady někdo za vámi přijede autem, hledá, kde by zastavil a není kde, všechno je něčí, každý kus silnice, všechno je zastavěné auty. Když je to navíc starší člověk, je to ještě složitější. Na mě osobně nezáleží, ale když vidím jak to postihuje člověka, který se tu ocitne náhodou, neví nic o našem městě – možná by tu mohl existovat nějaký ríkša, nebo elektrický vláček...

To je bohužel dnes ve všech městech, příliš civilizace, přeplněnost a praktický život je těžko možný. Nejdřív se vypořádáte s parkováním, pak s nějakými poplatky a nakonec zaplatíte nějakou pokutu. Naše města jsou někdy k příchodům odjinud nepřívětivá. Skoro mi připadá, že se počítá jen s těmi nejvýkonnějšími lidmi, kteří zvládnou podnikat, zaparkovat, obsluhovat počítač i bankovní účet.

Město má být pro život, nejen pro podnikatele. Nepočítá se ani s nimi, s těmi nedokonalějšími lidmi. Každou vteřinou se může objevit okolnost, kterou jste šikanován. Aniž byste měl na té okolnosti podíl, aniž byste o ní věděl, či s ní souhlasil. Ti, kteří rozhodují, se mnou nepočítají. Musíme se přizpůsobovat, všechno je zrychlené a málokdo v té rychlosti změn je schopný se s nimi vyrovnat.

Tak proto si myslíme, že za první republiky muselo být ve městech lépe. Možná to trochu koresponduje s příspěvkem pana Kříže v tomto čísle Zpravodaje, který sepsal seznam živnostníků z doby před šedesáti lety. Těch modistek, obuvníků, pekařů a jiných řemesel! Krásně to tehdejší městečko charakterizuje... ta Hluboká byla...

Živá! To je život města. Pokud je tady jenom 44 hospod, tak ty nejsou pro mne, ani pro ty, co nepořádají pracovní obědy.

Pan Zlín, který tu měl výstavu v AJG, mívá v dětství babičku v Lišově a když sem přijel, navrhl, abychom se do Lišova jeli podívat. Nejdřív jsme tam jen zajeli nahlédnout do kostela a na hřbitov, kde je matka jeho matky pochovaná a pak jsme tam zajeli podruhé a našli jsme domek, kde babička, když ovdověla, tehdy žila. Měla tam dvě místnosti a budoucí malíř pan Zlín a tehdejší děti rodiny, která v tom domku bydlela, si tam kdysi společně hráli. A on si tu návštěvu prostě užil, protože později emigroval do Paříže a byl se tu podívat už jen jednou – s kamarádem na motorce v šedesátých letech – kdy se u babičky stavili na škrabkách. A pak až teď. Bylo to nesentimentální, ale přece jen ho ten návrat potěšil v tom, že dům nebyl nijak moc přestavěn, ani socialisticky, ani kapitalisticky, takže ten dvorek, kůlny – tak jak měl ve vzpomínkách – ještě zůstaly a dokonce se potkal i s potomky lidí, se kterými si jako dítě hrával.

Někdy i ty vnější skutečnosti zůstávají – a to bývá nadějeplné. Je to pouto a kontinuita.

Když se zamyslíme nad podílem těch slušných, řekněme lidí s nějakým morálním kreditem v populaci, myslíte, že je jich ve společnosti většina? Proč se vzeprou vždycky jen revolučně a jenom na chvíli?

Ale snad ano, ona jim dojde trpělivost, zase časem... V listopadu před 21 lety neposunuly vývoj dopředu – protože nebyly – nějaké partaje, ale občanská společnost. A dneska jsme v podobném stavu. Ono je to tak, že ti slušní spíš odejdou, jsou odejiti, vytráť se. Dnes už je to politická devastace předešlé devastace. My jsme to zdědili ve strašném stavu a ještě do strašnějšího se to za těch dvacet let přivedlo. A co teď? Jedině vypustit programy, které jsou náročné na investice, energii, spotřebu a vrátit se k hospodaření, k jednoduchosti, která nás neohroží. Protože jinak je vše ostatní toxické buď pro naše tělo nebo pro naši duši.

Vypadá to, že svět nemá morální koncepci a za chyby se poslední dobou moc nepyká. Celá společnost je v podstatě nemocná, ale tentokrát je to nemoc, kterou jsme si přivodili sami. Svádět to na to, že to neumíme, svádět to na politiku, kárát, že kdo nejde k volbám, zrazuje a v podstatě za něco může. Teď se zas bude chvíli svalovat vina na krizi, ale vlastně se vždycky chyby a viny na někoho svalují.

A jak vy vidíte krizi?

V celém světě je nastaven koncept, který vlastně preferuje sobecké chování. Očišťuje ho, dává mu politický statut. Kontrolní mechanismy nefungují. Nikdo nemůže nikomu do něčeho mluvit. Jeden stát nemůže říct druhému: ty zavádíš genocidu! Jsou přijímání státníci, kteří ve svých zemích prokazatelně potlačují lidská práva, a to svědčí o převrácených hodnotách naší civilizace. Asi chybí nějaká světová osobnost, přece jen Jan Pavel II. dokázal rozhýbat svět. On pochopil svou dobu a doba byla jaksi těhotná změnami a dnes už jde všechno pracněji, nic se nedotáhlo do konce. Současný papež má jiný styl, mluví o skutečnostech a rozebírá ty jednotlivé zašmodrchané provázky k přeměně, ale lidi už na to moc neslyší. To je dlouhodobá práce na pár desítek let a myslím si, že začít se bude muset od toho tzv. třetího světa, na jižní polokouli.

A chybí tolerance a souvislost – když nevím na čem jsem já, co je mojí vírou, co je moje myšlenkové vybavení, přesvědčení, co nese můj život – pak nerespektuji ani přesvědčení druhého. Tolerance k druhému je možná jen u lidí, kteří vědí sami o sobě, co jsou zač, kteří mají své přesvědčení, ví, co má nést jejich život. Pak vědí, co je důvodem, váží si svého

přesvědčení a pak respektují i přesvědčení někoho druhého. A když nemám čeho se vzdát – tak už jsem se vlastně vzdal dávno předem, nebo jsem vůbec nezačal něčím se zabývat. Jsem lhotejný. A v první řadě tím ubližuji sobě. Protože já se pak nemohu porovnávat s lidmi, kteří přijdou s nějakým názorem na svět, s nějakou myšlenkou, protože já neznám svoji jinakost vůči nim. Ale pokud já znám svou jinakost, která mě nese, mohu být otevřený vůči nim. To ale neznamená, že se vzdám svého přesvědčení a vymění je za to jejich. Je dobré mít v tomto smyslu respekt vůči sobě samému.

V Čechách je zvláštní fenomén – a je zcela legitimní – měnit svá přesvědčení, rozhodnutí, a považovat to za zcela obvyklé a morální. Třeba to souvisí i se zamyšlením, které vyslovil Karel Schwarzenberg. Přibližně ve znění, že šlechta nenesla jen své rodové jmění několika generacemi, ale nese i své myšlenky, filosofii rodiny, znalost svého rodu, směřování rodiny několik generací zpátky, což vlastně většina z »obyčejných« rodin nemá. Kdo z nás ví, co si myslel a jak jednal jeho pradědeček?

Patrně málokdo. Naši předkové byli ve své filosofii nesení jednak místem, ze kterého pocházeli, kde byli zakotvení a pak také vírou. Touhou po smyslu svého jednání a ten smysl viděli, měli ho – snad bych řekl takto – v genech. Kdežto my jsme jako ze zkumavky. My už nejsme propojeni zpátky... my se neohlížíme.

A ta zkumavka, to je taky zvláštní problém... My už někteří nejsme děti svých rodičů. Teď jsem zaregistroval, jak v Americe probíhá diskuse, zda to dítě má vědět, kdo byl dárce, aby poznalo svého jakéhosi quasi otce. To je veliký problém pro celé Spojené státy, rozhodnout, jestli to je morální – vědět jméno. Zástupný problém. Po celou dobu se neřešilo, jestli je lidské dělat lidi ve zkumavce. Je to byznys, který se stal všeobecně přijímaný.

Tradici můžu přenést. Ale když ji nemám, tak ji přenést nemohu, ani na vlastní potomstvo. Když nemám zakotvení, stálost v sobě. To je otázka stálosti, tradice, nějakých základů chování, vnímání světa. To znamená, že nemohu všechno hned měnit, že si za něčím stojím. A když to změním, jako tu rodovost za zkumavku, tak jsem opravdu něco přerušil. To není tak, že tady moralizuji, ale znamená to, že jaksi musím, mám-li najít smysl svého života, v něčem být zakotven. A nedá se nic dělat: pralátka člověčího světa, ta evropská, je v Bibli.

Nemělo by být desatero, správné vzorce chování, nějak uzákoněno? Třeba pro ty nevěřící, kteří si ho neuvědomují?

Desatero pro nás zní k zapamatování tak, jak jsme se ho naučili kdysi v katechismu. Ale ony jsou sděleny také důvody, proč to dělat anebo nedělat. Tam je odezva, proč se co stalo.

Nebudeš tuto zemi plundrovat a každých sedm let jí dáš odpočinout, protože já jsem vám dal tuto zemi...

Nebudeš ubližovat lidem bezmocným, protože i vy jste byli otroci a já jsem vás vyvedl z otroctví...

Tento Hospodin je nezkorumpovatelný, já na něj nemohu vyzrát, on všechno udělal, on začal první a všechno, co já udělám, je odezva na to. Já mu nemůžu říct, koukej, já to udělám jinak, po svém, a ty se dívej! On svá pravidla nezmění. Izraelité měli od něj danou kulturu jednání, kulturu života svého společenství. Měli Písmo, podle kterého tu kulturu vytvářeli. Národ byl kulturou a národ se podle Písma choval. A kdo se nechoval, šel do zajetí, protože to bylo důsledkem jeho jednání. Nám žádné zajetí nehrozí, nebo si to aspoň myslíme a všechny neúspěchy svalujeme na nepřítele, náhodu, nebo na Hospodina. Protože my ho neznáme, my s ním nežijeme, my si svého Pána Boha přizpůsobujeme.

Ale v našem svědomí je dobré a špatné zakódováno, snad všichni v podvědomí tušíme, co jsme udělali špatně.

Tušíme. Každý má svoje svědomí, každý si ho ale během svého života nějak pošramotí, přehluší jeho hlas, jak se říká. Neposlouchá ani sebe sama, tedy ani své svědomí. Už si uvykl na to, co přehlušilo, mluví k němu svědomí, ale rozkazuje mu někdo jiný. A to je ten problém...

Ale stejně je hezké, že Pán Bůh má také smysl pro humor a ironii, když si uvědomíme, co všechno – a to jenom u nás v Čechách – dopustí.

Světové problémy ve Zpravodaji nevyřešíme – usmívá se pan p. František Halaš.

Jak říkával nebožtík Deml: Proti blbosti ani Duch svatý nic nezmuže. Blbost je opravdu největší hřích, ze kterého vyplývá všechno ostatní. Nikoli blbost jako neintelligence, ale jako **ztracená** intelligence. Když se necháte zblbnout, to je ten největší hřích na světě – ergo spácháte hřích proti Duchu svatému a takový hřích je vskutku neodpuštělný.

Být v zakletí hlouposti své nebo hlouposti jiných znamená, že prostě jste ztraceni.

Foto k článku: Jan Pirgl, zvon poněšické kovárny

Ceny Kudy z nudy 2010 vyhrál Státní zámek Hluboká

Absolutním vítězem druhého ročníku soutěže o nejatraktivnější tuzemskou turistickou nabídku se stala **Hluboká nad Vltavou**. Jedná se o půvabný zámek se zajímavými doprovodnými programy a novou zimní prohlídkovou trasou. Výsledky soutěže *Ceny Kudy z nudy 2010* vyhlásila agentura CzechTourism. Do hlasování se zapojilo 11 tisíc lidí s více než 62 tisíci odevzdanými hlasy.

Druhý ročník soutěže Ceny Kudy z nudy 2010 předčil naše očekávání a dokázal, že Češi nemají s trávením volného času »doma« žádný problém. Zajímají je nové, originální a atraktivní nabídky. Potvrzuje se, že jsou národem zvědavým – chtějí hodně poznávat, zajímají je zážitkové a aktivní dovolené, zhodnotil soutěž ředitel agentury CzechTourism Rostislav Vondruška.

Držitelem Ceny portál *Kudy z nudy 2010* se stala Páteříni cyklostezka u Baťova kanálu. Baťův kanál přitom patří k nejoblíbenějším turistickým cílům Východní Moravy. Cenu ředitele agentury CzechTourism 2010 získalo Vojenské muzeum Králíky, jako nejmodernější vojensko-historické muzeum, které prošlo v uplynulém roce rozsáhlou přestavbou financovanou z fondů EU.

»Z tisku«

Obujte brusle!
Zimní sezóna
veřejného bruslení
na zimním stadiónu začíná
v sobotu 13. listopadu!

**AUTOSERVIS
PNEUSERVIS**
Hluboká nad Vltavou
NOVĚ OTEVŘENO
Firma LS racing s.r.o. nabízí v příjemném prostředí nově postaveného a moderně vybaveného autoservisu opravy a údržbu vozidel všech značek.
Servis:
- diagnostika motoru na moderním diagnostickém zařízení BOSCH
- výměna olejů a náplní: používáme značkové oleje **Castrol**
- výměna rozvodových řemenů
- opravy brzd
- opravy vyfuků
- výměna ložisek kol
s použitím dílů od renomovaných dodavatelů **ELIT**
- drobné karosářské a lakýrnícké práce
- nástrik dutin a spodků
Pneuservis
- prodej, přezouvání a vyvažování pneu včetně sportovních nízkoprofilových rozměrů a pneu pro dodávkové vozy
moderní stroje na zouvaní a vyvažování pneu od renomovaného italského výrobce SIRIO
Odtahová služba
- odtah a přepravu nepojízdných a havarovaných osobních vozidel
Pro stále zákazníky nabízíme:
Vedení historie oprav vašeho vozu, zajímavé slevy na servis, možnost uskladnění zimních a letních pneu, přípravu na STK a vyřízení STK

Kontakt: adresa: Hluboká nad Vltavou 373 41
Zahradní ul. (Záměstí)
(pod Sportohotelem Barborka)
telefon: 606 794 794
mail: smetana@lsracing.cz
web: www.lsracing.cz

Školka je na draka. Ale jen na podzim!

S paní učitelkou Danou Kostečkovou z Mateřské školky na Masarykově ulici 56 jsme se zastavili u podzimem inspirované výstavy.

A jako obvykle se mi při návštěvě školky udělalo dobře. Protože se octnete tam, kde se nespěchá, život se užívá plnými doušky, za hezké papání jste chváleni, paní učitelky vás mají rády a můžete po obědě spát (což jsme tak trestuhodně kdysi odmítali jako nevýhodu). A navíc můžete dělat spoustu zajímavých věcí a hrát hezké hry.

Nejdřív jsme obdivovali bramborové figurky. Paní učitelka Dana Kostečková odjakživa k výtvarné práci inklinovala – a zřejmě si tvoření s dětmi užívá. Také umí přesně identifikovat, co který výrobek představuje. A někdy to není zcela jednoduché. Tygr s ušima, hroch, kočička, žirafy, vyhynulí ještěři...

Brambory krájím já, aby se děti neřízly, říká paní učitelka, a děti je sestavují s pomocí špejlí do tvaru zvířátek, postaviček a podobně – fantazii mají úžasnou. Kluci milují dinosaury, takže přítomen je bramborový tyranosaurus Rex a další příšerky. Roztomilé je, že si děti z domova přinesly různé druhy brambor, včetně třeba těch s červenou slupkou, takže prohlížíme vlastně i výstavu bramborových odrůd.

Bramborové figurky se tvoří jednodušeji a bezpečněji než zvířátka z tvrdých kaštanů a vydrží na chladnější chodbě školky relativně dlouho. A to si s nimi děti ještě dosyta vyhrály, než je vystavily k okukování pro rodiče. A pak si je nakonec vezmou domů...

Bramborové hračky jsme dělali už loni... protože brambory a podzim patří k sobě. Dneska jsme si brambory také upekli, bohužel ne

v ohýnku, ale chutnaly dobře. Dělal jsme i bramborová tiskátka.

Je pravda, že dětská fantazie nepotřebuje drahé hračky, já si vždycky jako malá holka vyhrála s kukuričnými klasy, připomínaly mi panenky, s vlásky pod šustím do rezava nebo hněda. Přírodní materiály budí důvěru a jsou příjemné do ruky.

Proto taky rádi s dětmi ve školce děláme z hlíny, chodívali jsme i vypalovat nádobíčko a hliněné figurky do školy, ale někdy hliněné předměty necháme jen tak uschnout, jde to také. Krásné věci se také dělají z těsta, máme jedno osvědčené – jen z mouky, oleje a soli, smíchá se to, je velice příjemně vláčné do rukou, můžete z něj tvarovat podle fantazie a zapéct v troubě, pak ještě třeba různě barvit.

Podzimní dráčky jsme vymysleli jako soutěž pro rodiče, aby rodiny našich dětí s námi spolupracovaly. A tak dostali za domácí úkol vyrobit draky spojenými rodinnými silami. Jednalo se o dekorativní draky, nechtěli jsme klasické létací. Chtěli jsme hlavně použít různé materiály a dětem s rodiči se podařily vytvořit krásné věci. Mile mě překvapilo, že se letos zapojilo tolik rodičů. A opravdové pouštění draků jsme letos nechali na tatíncích, na Hosíně se pořádá drakiáda, tak snad tatínčí dětem draky na chvíli půjčí...

Jeden z tatínek, architekt, například inspiroval rodinu k vytvoření klasické vzducholodi – s hedvábným papírem potaženým na konstrukci ze špejlí. A na gondole vzducholodě nalepeny fotografie mámy, táty a tří dětí.

Ale tatka měl svůj projekt, já jsem to měl vymyšlený jinak, řekl prý paní učitelce syn a ještě si udělal svého osobního dráčka – zřejmě zase podle svého projektu.

Nebo úžasný kousací drak z krabičky, do kterého se dá strčit ruka a hrát s dráčkem přímo divadlo – má otevírací pusku.

Je vidět, že se v mnoha rodinách vyřádili. Použitý materiál je různorodý. Papír, textil, vlna, možná se aspoň rodiny odreagovaly od každodenního stresu. Téměř už vánoční drak, vánočně ozdobený. A pak drak z juty, který je celý z přírodnin, krásně kulaté mechové tváře, rozsmátou pusku ze šípku, oči ze škebliček. Ušitý drak z látky a drak s několika výtvarnými metodami užitymi najednou, je orazítkován uměleckými razítky. Vzduchoplavec,

téma v tématu létajících draků udělal chlapec s krásným jménem Hugo. Jeden drak celý vymalovaný fixy, ale že musel dát práce! Má duhovky očí vyčmárané do spirály, asi se mu z toho povětrí, kde lítá, neudělalo dobře. A pak je tu taky drak tříhlavý, doopravdický z pohádek – to je divadelní kulisa a dělala ho sama paní učitelka.

Všichni draci se usmívají, žádný není zamračený. Draci jsou hezké téma a tahle třída z horního patra školky si říká právě **Dráčkové**.

Tolik krásné inspirace pro vylepšení domova, vchodových dveří – ach, naše české ručičky umějí udělat tolik krásných věcí, jen kdyby zase jiné české ručičky uměly nechat hezké věci za dveřmi našich domovů pro radost kolemjdoucích na pokoji a neničili je a nekradli. Třeba, snad, někdy...

Pokud vládnete počítačem, můžete si najít stránky hlubocké školky <http://www.ms.hluboka.cz/>

Jsou moc hezké. Hlubocká školka je rozdělena do několika budov ve městě.

Každá ze školek

má trochu individuální program.

Ta, o které byla dnes řeč,

sídlí v Masarykově 56

a je umístěna v rekonstruované historické budově na hlavní třídě města Hluboká nad Vltavou v blízkosti zámeckého parku.

Budova je patrová, místnosti prostorné.

A nejkrásnější z místností je aula, kde se někdy scházejí děti ze všech školek najednou.

Školní vzdělávací program tohoto pracoviště:

Podzim: Budeme si spolu hrát – Dary přírody – Barvy podzimu – Měsíc čistých zubů – Jen si děti všimněte, co je krásy na světě

Zima: Máme advent – Zimní království – Co už umím – Každý něco dělá, někam cestuje

Jaro: Příroda se probouzí – Přírodní živly – Aprílový čas – Náš domov

Léto: Výlety za poznáním

Mateřská škola spolupracuje s **Pedagogicko-psychologickou poradnou** – poradny pro rodiče;

Základní školou – návštěvy dětí, koncerty;

Městským úřadem – Vítání občánků, rozloučení s předškoláky;

Městskou knihovnou – besedy pro děti; **Rodiči** – společné akce pro rodiče a děti, besídky, rozloučení se školním rokem, MDD, lampiónové

průvody, pálení čarodějnic atd.; **KC**

Panorama – kulturní pořady;

Domovem důchodců – pásma pro obyvatele domova, výroba dárečků k různým příležitostem; **Baráčníky**;

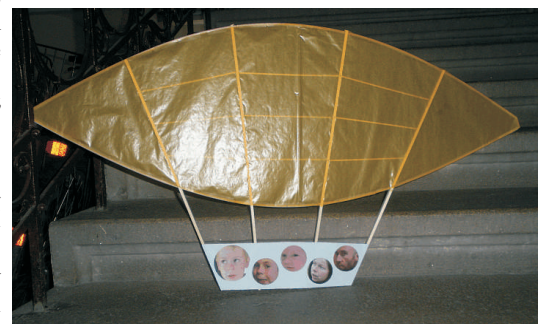
Hasiči; **Divadelními společnostmi**

– Okýnko, Za rohem, LUK, Zvoneček, Kos, Malé divadlo, Jihočeské divadlo, Kašpárek...

Hudební společností – Bambini;

Cassiopeou – ekologické pořady pro děti; **ZOO** – vzdělávací pořady pro nejmenší; **Alšovou jihočeskou**

galerií – tvořivé dílny; **Státním zámek Hluboká**; **Mezinárodní školou Townsend**; **Baseball and softball club s.r.o.**; **Pedagogickou fakultou.**

Školní perličky z hlubocké školky... aneb ... co děti nevymyslí

Na vycházce: *Auva, teď mne do boty trefilo žihadlo.*
Děti umí vymýšlet i nová slova: *Paní učitelko, můžu si přepůjčit hračku?*

Učitelka: *Kdo z vás ví, co je to Barborka?* (v době vánočního povídání) Dítě: *Koupaliště na Barboře.*
Reakce na muzikál *Na skle malované*: *Paní učitelko, až vyrostu budu zbrojníkem. Budu bohatým brát, chudým dávat, tak vám pak nějaké peníze dám.*
Mám těžkej život, neštovice jsem dostal proto, protože mi mamka říká, abych uklízel.

Ptáčky ze dveří neodlupuju, jen zkouším, jestli jdou odlepit.

Rozhovor mezi dětmi: *Náš tatka už je nějaký staryj, už mu bylo přes 30 let.*

Po spaní: *Dneska jsem si zaspal nohu.* (přeležel)

Děti, co dělají sadaři? – Loupou stromy.

Při odpoledním probuzení: *Ani jsem si nevšim, že jsem usnul.*

U oběda: *Paní učitelko, jsem první snědený.* (najedený)

Spolu to dokážeme...

... je název velmi pěkné akce, které se dne 6.10. 2010 zúčastnili žáci základní školy. Třídy 7. A a 7. B si pod vedením třídních učitelek L. Dvořákové a P. Klomfarové zasoutěžily na baseballovém hřišti. Ale nešlo o obyčejné soutěžení.

Na hřiště také dorazili postižení lidé ze sociálního zařízení Empatie v Českých Budějovicích. Úkolem našich dětí bylo pomoci postiženým se zvládnutím jednotlivých soutěžních disciplín. Přes počáteční obavy a ostych se naši žáci ujali úkolu velice dobře a citlivě k postiženým přistupovali.

Během akce navázali s handicapovanými pěkný vztah, čímž akce splnila svůj výchovný účel. **P. Klomfarová**

Ohlédnutí za celoroční prací Kostíků

Jak jistě všichni víte, Kostíci jsou mladí hasiči z Kostelce, kteří se kromě hasičských soutěží věnují i spoustě dalších nehasičských aktivit. Mezi ně jako každoročně patří na Štědrý den krmení zvířátek, před Vánocemi jsme vyráběli vánoční ozdoby z drátků pro rodiče a svícny z pomerančů, které si děti odnesly, aby jim krásně provoněly jejich domovy. O druhém vánočním svátku jsme měli vánoční besídku pro rodiče a přátele, na kterou naše malé i velké děti nacvičily bohatý program plný písniček, soutěží, tance a vyvrcholením celého odpoledne byla pohádka »Z kosteleckých vršků.«

Začátkem kalendářního roku jsme plnili odznaky odborností a specialistů a spojili se se svými kresbami do soutěže »PO očima dětí.«

S příchodem jara jsme začali pilně nacvičovat na Obvodové kolo hry PLAMEN, kde se starší žáci umístili na krásném 3. místě. Malí i velcí se úspěšně zapojili i do českoobdobějovického dvojboje, kde i přes velkou konkurenci vybojovali krásná pátá místa.

I přesto, že děti na obvodě stály na stupních vítězů, do okresu se neprobojovaly, avšak rády pomohly svým kamarádům z Roudného a v jejich dresech soutěžily v hasičském sportu na okresní soutěži v ČB, která se konala 29. 5. 2010, kde se umístily na 5. místě.

Protože naše děti i vedoucí již pár let kamarádí se Soptíky z Roudného, tak i letos v červenci již po čtvrté společně uskutečnili letní dětský tábor v Plavě. Tábor byl plný her, soutěží a zajímavostí, kde pro nás MS Malše Roudné připravilo ukázkou a jako každoročně nám zdarma poskytlo zázemí.

A protože jsme tu jedna velká parta dobrých kamarádů, nebylo pro nás problémem pro příští hasičskou sezónu sloučit malé děti od nás a z Roudného, protože kvůli věku přešlo hodně na obou stranách hodně malých dětí do starších žáků. Během roku jsme předvedli i dvě ukázkou, první byla u nás doma v Kostelci u příležitosti I. ročníku **Kostecké dokropné**, která se konala 3. července 2010. Druhá ukázkou se uskutečnila u příležitosti 110. výročí SDH v Roudném 25. září 2010, odkud jsme si přivezli medaile, diplomy a spoustu sladkostí. **Za pozvání Soptíkům moc děkujeme!**

Během roku nezahálely ani naše ruce, a tak jsme zvládli několik brigád na pomoc při úklidu obce, skladu, hasičárny a v Plavě na táboře pro MS při sběru sena. Kromě toho každým rokem sbíráme žaludy, kaštiny a starý papír.

Na podzim jsme vyráběli draky a větrníky.

Závěrem bych ráda poděkovala městu Hluboká nad Vltavou za finanční pomoc a panu Jiřímu Karvánkovi za jeho obětavost a pomocnou ruku pro nás, bez níž by naši Kostíci jen obtížně mohli dělat to, co dělají.

Mé poděkování patří i paní Jiřině Gramanové z Roudného za vzájemnou spolupráci s námi. Velký dík si zaslouží i osadní výbor a SDH v Kostelci, kterým naše práce taktéž není lhostejná!

Daniela Výletová, vedoucí kroužku MH

ČIVAKO Hluboká nad Vltavou – Petr Vejvoda nabízí:

- ruční mytí vozidel suchou i mokrou cestou
- čištění čalouněného nábytku
- zimní konzervaci karoserie tvrdým voskem! Akce za 499 Kč.

Prodej – autokosmetiky – autodoplňků – autobaterií – olejů – autolékárny podle nových předpisů! – zimní potřeby pro vozidla a jiné...

ZDARMA! Přesné měření chladicí kapaliny, bez objednání.

*Více na www.civako.estranky.cz
tel. 724 144 396*

Vrátili jsme se z cyklokurzu

(20 – 23. 9. 2010)

Na konci minulého školního roku jsme se dozvěděli, že nás v šesté třídě hned na začátku čeká výlet na kolech. Prázdniny nám utekly jako voda a čtrnáct dní po zahájení nového školního roku jsme odjížděli na cyklokurz na Šumavu. Jako dozor s námi jela naše třídní učitelka Mgr. Lucie Srpková a pan Karvánek. Ubytování jsme byli v malých chatkách nedaleko Nové Pece.

Každý den se vyrazelo na cyklovýlety. První den jsme si prohlédli Schwanzenberský plavební kanál, kde se dříve plavilo dřevo. Druhý den jsme se po 35 km vysílení podívali k Plešnému jezeru, které je pozůstatkem ledovcového karu. Předposlední den našeho pobytu jsme dopoledne využili přívozu a pomocí něj jsme se podívali na druhý břeh Lipna, do Horní Plané. Odpoledne byl naším vytyčeným cílem Stožec. Večery jsme trávili ve společenské místnosti u krbu a hráli jsme hry, které nás paní učitelka naučila (žabičky, plácáná...). Protože jsme byli šikovní a sluníčko nás hrálo celý pobyt hezky do zad, najeli jsme za celý kurz okolo 150 km. Někdy to byla pěkná makačka, ale zvládli jsme to.

Čtyři dny utekly jako nic a my se museli zabalit a vrátit zpět domů. Celý pobyt se nám velice líbil. Užili jsme si hodně legrace, otestovali naše kola a síly a lépe poznali naše nové spolužáky. Nejvíce se nám líbilo, když jsme jeli z kopce. Už se těšíme na další výlet...

Žáci 6. A ZŠ Hluboká

Žáci z Bolligenu u nás

V pondělí 21.9.2010 nám pan ředitel Schmied oznámil, že k nám na Hlubokou přijeli žáci z partnerské školy z Bolligenu (Švýcarsko).

Jelikož měli poloprázdný autobus, nabídli nám jet s nimi do koncentračního tábora Terezín.

Okamžitě se přihlásilo 25 žáků z 8. a 9. tříd, kteří měli reprezentovat naši základní školu. Druhý den ráno jsme se sešli před školou a čekali na autobus, který přijel krátce po 8 hodině. Po nástupu jsme si posedali na volná místa a vyjeli směr Terezín. Chvilinku nám trvalo, než jsme se otrkali, ale pak jsme se všichni začali seznamovat. A opravdu jsme se nenudili. Buď jsme zpívali nebo učili Švýcary česky a oni nás německy a anglicky. Pak už jsme se spolu kamarádili, jako bychom se znali léta. Malinkatý problém nám dělaly jazyky, ale jak se říká, vždy se dá nějakým způsobem domluvit – buď přes naši paní učitelku Kudrnovou, která nám společně s paní Pavlíkovou dělala dozor, nebo pomocí pantomimy.

Když jsme dorazili do Malé pevnosti opevnění Terezín, po pravé straně chodníku, který vedl ke vchodu do pevnosti, byly malé pomníčky a uprostřed velký znak s Židovskou hvězdou, takže nám i našim novým kamarádům došlo, že jde o židovské pohřebiště. Byl to divný pocit. Došli jsme ke vchodu, zakoupili lístky a rozdělili se na dvě skupiny – na nás Čechy a na Švýcary, protože bychom asi nerozuměli jejich průvodci a oni našemu. Náš průvodce byl starší pán, který uměl velice dobře popisovat to, co se v té době na tomto místě dělo. Prohlídka trvala asi 60 minut, během kterých jsme se dozvěděli o historii Malé i Velké pevnosti.

Nejprve jsme navštívili asi nejhorší část připomínající hrůzy

2. světové války včetně hromadných cel i samotek, vzorové holírny, která sloužila jen jako ukázka pro návštěvy Červeného kříže a popraviště. Velmi dojemné bylo vyprávění o vězenkyni Miladě Horákové, která zde prožívala nejen válku, ale byla sem umístěna i komunisty.

Po ukončení prohlídky jsme se ještě podívali do města Terezín, kde jsme měli hodinový rozchod. Na cestě domů byli všichni utahaní a někteří i spali. Probrala nás asi jen zastávka na občerstvení, kde si každý nakoupil dobroty. Zpátky na Hlubokou jsme přijeli až v 19:30, zamávali jsme našim kamarádům a rozešli se.

Druhý den ráno se naši přátelé stali i našimi spolužáky. Prošli si školu, viděli třídy a to, jak probíhá výuka. Velmi se jim u nás líbilo, nadchlo je hlavně to, jak je to tady vyzdobené a barevné. Na závěr si s námi zahráli volejbalový a fotbalový turnaj. Třešničkou na dortu byl pro všechny oběd ve školní jídelně.

Doufáme, že se k nám švýcarští kamarádi zase brzy vrátí, protože dva dny strávené společně byly nezapomenutelné. **Za 9. B Eva Ciglbauerová**

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA ELEKTROTECHNICKÁ, CENTRUM ODBORNÉ PŘÍPRAVY

Zvolenovská 537, 373 41 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Možnost uplatnění absolventů ve společnostech E.ON
a ČEZ Jaderná elektrárna Temelín

MATURITNÍ OBORY

26-41-L/01 Mechanik elektrotechnik – počítačové, řídicí a zabezpečovací systémy **Zaměření:** poskytuje žákům vzdělání v oblastech spojených s návrhy, výrobou, montáží, údržbou, oživováním a obsluhou elektrických zařízení, systémů z oblasti automatizace, měřicí a výpočetní techniky.

Od 2. ročníku pro nejlepší žáky možnost stipendia od společnosti E.ON

18-20-M/01 Informační technologie

Zaměření: obor poskytuje absolventům technické vzdělání v oblasti elektronických počítačů s využitím moderních komunikačních technologií, obsahem výuky je HW a programové vybavení počítačů, programování, počítačové sítě a operační systémy.

Nástavbové studium pro absolventy učebních oborů elektro

26-41-L/501 Elektrotechnika Denní studium dvouleté, dálkové studium tříleté

UČEBNÍ OBORY

26-51-H/01 Elektrikář, 26-51-H/02 Elektrikář – silnoproud

3 letý učební obor, zakončený závěrečnou zkouškou, získání výučního listu **Zaměření:** provádění elektrických rozvodů a instalací, zapojování a opravy nejruznějších elektrospotřebičů včetně elektronických, programovatelných logických automatů, montáž a instalace zabezpečovacích systémů.

Přijímání žáků bude prováděno na základě prospěchu ze ZŠ.

**DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ se koná v sobotu dne
4.12.2010 od 8.00 do 13.00 hodin. V jiném termínu je možno
školu navštívit po předchozí telefonické dohodě.**

tel.. 387 924 202, 205 e-mail: info@sosehl.cz www.sosehl.cz

Hluboční živnostníci z let 1932 – 1950

Tvář našeho města se mění, stejně jako se mění lidé, kteří v něm žijí. Novostavby nahradily mnoho původních domů, některé části Hluboké zcela zmizely a naopak vyrostly stavby tam, kde dřív byla louka nebo les. V padesátých letech 20. století zmizely také malé koloniály, řemesla a jiné živnosti z dob první republiky, která přála malým podnikatelům. Některá řemesla časem zanikla a obchodů,

kteří se obnovily po roce 1989 je už méně, protože jim konkurují velké firmy a supermarkety. Podnikání na Hluboké, takové, jaké si je pamatují ze svého mládí, je už nenávratně pryč a zůstává pouze ve vzpomínkách několika pamětníků.

To mě přivedlo na myšlenku sestavit přehled o ulicích, domech, řemeslnících a obchodech od třicátých let 20. století až do doby kolektivizace a likvidace drobných živnostníků. Seznam, je založen především na mých vzpomínkách z mládí, a proto nemusí být úplný nebo zcela přesný. Děkuji mým vnukům, kteří mi s prací pomohli. *Vladimír Kříž, říjen 2007*

I. Hvězdáře

Chudobinec č.p. 433 – správce, pánský krejčí – Vopátka, fotograf – Peterka

obecní cihelna – zemědělská činnost – Schmittmayer

Fügnerova ulice č.p. 324 – pokrývač

– Šimon, zemědělská činnost – Šimon

Fügnerova ulice – dlaždičkář – Šimon

Fügnerova ulice – obuvník – František Krypl

Fügnerova ulice č.p. 376 – kamnář Jakub

Šimon

Fügnerova ulice č.p. 375 zemědělská činnost

Bezpalec, povozník

krejčovství Ambrožová

č.p. 363 porodní bába Šindelářová

č.p. 312 košíkářství Kadlec + jatka +

podnikatel stavebnictví Petráček

II. Město

Masarykova ulice – levá strana

č.p. 60 – lakýrník a malíř písma pan Bidlo (jeho bratr byl koncertní mistr na fagot)

č.p. 57 – kolářství pan Janda

č.p. 56 – Okresní úřad

č.p. 207 – zámečnictví pan Lávička (opravoval také jízdní kola)

ochod se zbožím smíšeným – pan Jiroušek

četnická stanice

č.p. 53 restaurace u Podlešáků

č.p. 52 – Dívčí obecná škola 1. – 5. ročník

č.p. 51 – pánský krejčí pan Vlach

č.p. 50 – veterinář doktor Kalenský, (vážená

židovská rodina, Zpravodaj už psal)

Česká ulice

č.p. 107 – zkoušený kovář a podkovář pan Smrž, č.p. 106 – pánský krejčí Krebs (krejčích bylo víc, hodně se přešívalo)

nákladní autodoprava pan Macháček,

povoznictví pan Hanzalík

č.p. 983 sýpka – sklad uhlí, stavebniny pan

Štanbach, č.p. 983 Hospodářská záložna

ul. 28. října

před č.p. 983 – kiosek, hokynářství paní Valentová

č.p. 48 zkoušený kovář podkovář pan Trnka

č.p. 47 konzum Václavovský

č.p. 47 notářství pan Lichka

č.p. 100 zemědělská činnost pan Soucha

č.p. 101 sklad tabáku

Masarykova ulice

č.p. 590 hospodářská činnost pan Šinka

č.p. 45 holičství a kadeřnictví pan Kočí

č.p. 44 servis a prodej elektro pan Slaviček

č.p. 44 dentisté pan Lipner a pan Meškán

č.p. 44 obuvník pan Markes

č.p. 43 hodinářství pan Příbyl

č.p. 982 papírnictví a prodej knih pan Sekvenc

později Tománek

kde je dnešní spořitelna – občanská záložna

č.p. 39 stará pošta

dámský módní salón – paní Dolková, obchod

s čepicemi a klobouky pan Dolek, výuka na

hudební nástroje Dolek

kde je bufet Kozel – malíř pokojů Kostohryz,

cukrářství Nováček, prodejna Baťa, holičství

a kadeřnictví Chalupa, později Koloušek

č.p. 36 dnešní Městský úřad – obecná

chlapecká škola 1. – 5. ročník

č.p. 30 hotel Podhrad – Vlášek

pod hotelem – benzínová pumpa pan Dvořák,

tam, kde je dnes kašna

u hlavní brány po pravé straně – řeznictví

Vlášek později Pfaifer

nad ním malý krámk – porcelán a sklo pan

Rejtmayer

č.p. 450 masné krámy, na tom stejném místě

později praktický lékař MUDr. Stráský

uličkou nahoru č.p. 32 sedlář – dnešní

nožířství – a čalouník Straka a po něm Veselý

Bezručova ulice

č.p. 138 – železářství a zámečnictví pan Vikári

a později Baloun

č.p. 981 sedlářství Kladrubský

Horní ulice

dům zastrčený víc do svahu – podomek

Pepíček Král (chodil ve skautském, k vlaku –

nosil kufry a podobně)

č.p. 126 správce hřbitova paní Hošková

č.p. 118 penzion paní Jánošová a její manžel

obuvník

Masarykova ulice – pravá strana

č.p. 407 – truhlářství, pohřební ústav pan

Slepíčka

č.p. 311 krejčovství Švamberk

Boženy Němcové

č.p. 638 stavitelství, kancelář a sklady Čermín

a Kůzl

Masarykova ulice

č.p. 164 klempířství pan Frýdl

č.p. 818 mezi Frýdlů – košíkář pan Kadlec

č.p. 654 kožešník Nohava, obchod zbožím

smíšeným Pulec, benzínová pumpa Pulec,

pekařství Fyrbach, hokynář Melichar

č.p. 68 lékárna Dr. Děták

č.p. 859 pohostinství U Boušů, zemědělská

činnost Karel Kladrubský

vedle něj řezník Jiří Kladrubský, zemědělská

činnost

následuje dlouhá řada domů dnes již

zbouraných

vedle řeznictví Kladrubský – pohostinství

U Renců, zemědělská činnost

za hospodou U Renců –

drogerie Švejda, obuvník

a školník Janda

dále – hokynář Pexa

vedle něj – pekařství –

Maršík a po něm Fyrbach

za ním – obchod zbožím

smíšeným Adámek

na rohu domu – koloniál

paní Rohová

praktický lékař MUDr.

Dudárek, obuvník

Beronský

vedle – trafika Remta

vedle hokynářství paní

Bělohubá

dům Malátů – veterinář

MVDr. Malát, nemocenská pojišťovna

Šindelář, zastoupení pojišťovny Slavie pan

Vránek

dále – zemědělská činnost František Soucha,

povoznictví

cukrářství Bělohubý

a vedle – hodinářství Moravec

a dál – obchod se smíšeným zbožím,

povoznictví a prodej stavebnin – Štambach

vedle Štambacha – obchod s textilní metráží –

Hanousek

dřevěný kiosek, hokynářství Dvořák

na dnešním náměstí

kino

hotel Obec, restaurace

obchod s textilním zbožím metráž i kusové

řeznictví – Koudelka

obchod s upomínkami a potravinami – Adéla

Matějků

restaurace Na Růžku – Karvanků

po pravé straně (kde jsou dnes starožitnosti)

– zemědělská činnost – pan Uchytíl,

povoznictví

měšťanská škola

po levé straně (co je dnes pekařství Kahoun)

– obchod s potravinami a lahůdkami – Pruner,

později Kaudský a po něm Neubar

pod ním – pekařství Klouda

po levé straně (tam, kde je dnes zahradnictví)

panská zahrada

naproti knížecím sýpkám vedla ulička

k Židovskému rybníku – Zemědělská činnost, pan Mikeš, soustružnictví, Mrázek, synagoga

Zborovská ulice

ulíčkou od cukrárny dolů po pravé straně – zemědělská činnost, pan Hanzl
hasičská zbrojnice
dámský módní salon, paní Pešinová
mezi Rejdištěm a ulíčkou k drogerii – kolářství, pan Zahradník
a na rohu – pánské krejčovství, Piskáček
za ním, v domě *U Vávrů* – zámečnictví, Hušák
a na rohu byl – pan Říha, zemědělská činnost

Husova ulice

č.p. 400 – pánské krejčovství, pan Kreps
č.p. 398 koncesovaná autodoprava osob
i nákladní, Beneš
dámský módní salon, paní Břicháčková

Na Rejdišti

kožešnictví, Gernard
hudební škola, Hondlík
truhlářství, soustružník, řezbář – Valenta
zámečnictví, oprava kol, Lenc
sklenářství, Parýzek

III. Vlakové nádraží

Hluboká nad Vlt. (Plzeňské)

restaurace, Votický, po něm Macháček
továrna na sudy
zámek Ohrada
ZOO Ohrada

IV. Podskalí

levá strana do zátáčky

Podskalí levá strana první dům – truhlářství, Eremiáš
malíř písma a lakýrník, Pokorný
vedle něj – velkoobchod, výkup zvěřiny, Hulerů. Výkup obilí, obchod se zbožím smíšeným
č.p. 150 – obuvnictví, Chvátal, později obchod s obuvnickými potřebami
č.p. 151 – trafika, Pešinů
další dům – hokynářství, Kolařová
... elektrická prádelna a žehlárna, Karvánků
... modistka, Svobodová
... malíř písma a lakýrník, Staněk
... dílna a obchod kožešnictví, Doležal
... obuvník, Manda
... krejčí, Vlček
v zátáčce – malá hospůdka Na Marjánce, Emilie Kladrubská
zemědělská činnost, Pomejů
obuvník, Maršík
naproti Štěpánků – pekařství, Pícha, obuvník Irovský
levá strana od zátáčky k mostu
truhlářství, Čížek, Šteinův dům, obuvník Kozlík, porodní bába, Kozlíková
zemědělská činnost, koloniální obchod, Kostka
klempířství, Jandovský
zámečnictví, Šetek
truhlářství, Rosenfeld
restaurace U Hrušků, Hruška
obuvnictví, Adámek
řeznictví, Soudek

Hamr, levá strana

hned na začátku – malá hospůdka U Urbanů, Urban

č.p. 195 výkup zvířat na porážku, Malechů
vedle – krejčí Fyrbach
č.p. 200 – zemědělská činnost, Kubatů
pravá strana
č.p. 159 sokolovna – správce, krejčí, Charvát
hokynářství? Kolařová
kolářství, Kalaš
soustružník, řezbář, Vácha
malíř písma a lakýrník, Novotný

Hamr, pravá strana

mlýn a zároveň prodejna mouka, zrní a pak už jen elektrárna

V. Záměstí

Pražská ulice, levá strana

č.p. 383 holič, trafika, Markes
vedle něj – koloniál Radouch
knížecí pila
dál nahoru č.p. 382 – pekařství, Hanzlík
obuvník, Hezoučský
Dřevodruž družstvo truhlářů
Elma elektroservis a prodej Cibulka
truhlářství, Vácha
cementářství – Šulista

Pražská ulice, pravá strana

restaurace *U Slámů*, Jirsa
nákladní doprava, povoznictví, zemědělská činnost, Jerhot
č.p. 276 – zkoušený kovář a podkovář, Pařízek
č.p. 280 truhlář, Čermin
kominictví, Fau
koloniál, Pulec
fotoateliér, Čámský
pohostinství, zemědělská činnost, Laštovků

nádraží Záměstí – občerstvení

Ruská ulice, po levé straně
malíř pokojů, Hafner
ulice Sv. Čecha – studnař, Pýcha

Třeboňská ulice, pravá strana

obchod se zbožím smíšeným, Čtvrtečka
č.p. 214 – restaurace, Dostál
kadeřnictví
pokrývač, Tlapa
řezník, Dostál
hokynář, Štěpánský

Třeboňská ulice, levá strana

č.p. 225 – krejčovství, Vácha
pokrývač, Pruner
č.p. 373 zemědělská činnost, povoznictví, Řezníček
č.p. 273 – uzenářství, Jakubec

Jiráskova ulice, levá strana

zemědělská činnost, Petržílků
č.p. 268 krejčí, Vlášek

Jiráskova ulice, pravá strana

č.p. 262 – zemědělská činnost, Krátký
č.p. 254 – obuvník, Bláha
č.p. 250 – zemědělská činnost, povoznictví, Švadlenů
zemědělská činnost, Litvan

Žižkova ulice, levá strana

č.p. 520 – zemědělská činnost, pekařství, Brázda
č.p. 242 – zemědělská činnost, Pivovárků
č.p. 239 – zemědělská činnost, Novotný
č.p. 244 – zemědělská činnost, Stehlík

Žižkova ulice, pravá strana

č.p. 230 – konzum, Starý
č.p. 232 – zemědělská činnost, Koudelků, řeznictví
č.p. 235 – lakýrník a malíř písma, Tesař

■ Pan Kříž krásně zpracoval text o hlubockých živnostnících, ano, bohužel už to tak musím napsat: z první poloviny minulého století. Když jsem se ptala na prameny těchto údajů a zda po nich pátral někde v knihách či archivu, poklepal si na hlavu. Ano, pátral, ale pouze v archivu svých vzpomínek...

Pan Kříž, režisér a zakladatel novodobého divadla na Hluboké – po něm nese soubor jméno Kříž-žáci – je rád, že se divadlo na Hluboké hraje a chodí se dívat na představení a veškeré alternace.

A potěšilo mě, že myšlenku, kterou se zabýváme s fotografem Janem Pírglem, totiž udělat brožurku současných šikovných řemeslníků, umělců, zajímavých koníčků, Kterou jsme zatím bohužel nerealizovali, uspořádal pan Kříž za dobu minulou.

Tenhle seznam řemeslníků na Hluboké, tak jak si je pan Vladimír Kříž v hlavě srovnal, jsou všichni existující do roku 1950. Určitě to byli šikovní lidé, tak jako i dnes má Hluboká takových dost. A na fotografiích některé živnosti také objevíte, třeba v knize Milana Bidnera Hluboká ve 100 porovnáních.

A možná vy starší, pamětníci, jen zavřete oči a projdete si v duchu Hlubokou dům od domu a uvidíte jednotlivé obchody před svými očima. Ti ostatní si aspoň zavzpomínají na řemesla, jejichž sláva možná už zanikla – anebo – jejichž sláva se třeba zase na Hlubokou vrátí.

*Za ilustrační archivní fotografie děkujeme Milanu Binderovi, autorovi knihy **Když století městem proletí aneb Hluboká ve 100 porovnáních***

5 let trvání Rotary Clubu Hluboká nad Vltavou-Golf

Rotary je celosvětová organizace zástupců různých povolání, kteří uskutečňují humanitární a vzdělávací projekty jak celosvětově, tak i v regionu, kde působí. V neposlední řadě jsou principy hnutí Rotary založeny na vysokých etických zásadách jako je čestné jednání, podpora přátelství a důvěry mezi lidmi a prospěch všem bez rozdílu. Z těchto důvodů bylo hnutí Rotary trnem v oku všem totalitním režimům. Také u nás působilo Rotary již před druhou světovou válkou, později však byla jeho činnost zakázána. Znovu byla obnovena po roce 1989. Celosvětově existuje hnutí již 105 let a má přes 1.2 milionu členů.

V ČR a SR (Distrikt 2240 zahrnuje Českou a Slovenskou republiku) pracuje 68 klubů s 1526 členy. Mezi důležité oblasti činnosti Rotary v ČR patří např. služba mládeži (krátkodobé i dlouhodobé výměny, rodinné výměny), vzdělávání a nadační činnost. Na Hluboké n. Vlt. byl založen klub před pěti lety, když zakládající členové působili již dříve v rámci RC České Budějovice. Čeho dosáhl klub v našem městě za posledních 5 let? Jaké je obecné povědomí o jeho činnosti? Přinesl něco v rámci mezinárodním, ale zejména v rámci regionu Hlubocko? To jsou otázky, které si kladou členové klubu, ale mohou zajímat i občany regionu.

Obecně je povědomí o RC Hluboká n. Vlt.– Golf spojeno s novoročními plesy. Účelem těchto plesů není jen zviditelnění klubu a setkání jeho příznivců a dalších přátel, ale především získání prostředků na humanitární činnost. Tak např. výtěžek ze dvou těchto plesů byl věnován na podporu domu pro seniory na Hluboké (např. pořízení polohovacích lůžek ve spolupráci s členy klubu v Naumburgu – Německo). Prostředky získané z posledního plesu byly použity pro nákup stanů pro oběti humanitární katastrofy na Haiti. Tyto akce byly dotovány značnými obnosy, ale neméně význam má finanční podpora a profesní pomoc v různých dalších oblastech: můžeme jmenovat např. podpora obci Malovice po povodních,

nákup očkovacího séra proti infekční žlutence a jeho bezplatná aplikace členy klubu pro azylový dům Rybka v Husinci, podpora hudební školy na Hluboké nákupem klávesového nástroje, cílená podpora člence pěveckého sboru Záviš, a další. Celková částka vyčleněná klubem na tyto humanitární akce za posledních 5 let dosahuje skoro půl milionu korun.

Tyto prostředky na činnost a především na pomoc potřebným získáváme především výběrem nemalých příspěvků od jednotlivých členů, pořádáním benefičních plesů a

dalších akcí (golfové turnaje) a z darů.

Jak již bylo řečeno, klub je zapojen do mezinárodní sítě Rotary International. Jedním z hlavních mezinárodních projektů je pomoc při vymýcení dětské obrny, zejména v afrických zemích. Také zde hlubocký klub věnuje každoročně část svých prostředků na tuto pomoc. Jsme pravidelně informováni o výsledcích a máme radost ze záchrany dětí před touto záložnou a nebezpečnou infekční chorobou.

Jaké jsou naše plány do dalších let? Je to pokračování v úspěšných akcích, ale i vytipování nových činností. Přitom vycházíme ze zkušeností jak v rámci dalších klubů našeho distriktu (Česká republika a Slovenská republika), ale i mezinárodních kontaktů, zejména z činnosti a pomoci našich spřátelených klubů v SRN (RC Naumburg) a Velké Británii (RC Wiveliscombe). Uvítáme také náměty občanů k naší činnosti. Pravidelné schůzky se konají každé pondělí v hotelu Park na Hluboké n. Vlt. od 19 hod. Sem je možné směřovat i korespondenci, která nám bude předána.

**Jaroslav Boháč, prezident RC Hluboká nad Vltavou-Golf
pro období 2010-2011**

Eliščina zahrádka

Nemusíte být milionáři, abyste byli nejbohatší na světě... Někdy stačí mít krásnou zahrádku a probudit se při východu slunce!

Jestli máte chuť poslat nám hezké fotky z vašich zahrádek anebo jiná potěšení duše... pošlete na mail alenoviny@volny.cz
Dnešní foto: Eliška

T-ballový turnaj hlavní atrakcí zakončení baseballové sezóny

V sobotu 16. října se softballistky a baseballisté Sokola Hluboká nad Vltavou společně rozloučili se sezónou 2010. Pro členy klubu, přátele i rodiče bylo připraveno občerstvení v zázemí i na ohni. Večer byl zprjemněn živou kapelou Globus. Nejvíce lidí, hráčů, trenérů, rodičů a fandů přesto bylo v areálu odpoledne během t-ballového turnaje celků, které fungují pod vedením klubu.

Pro mě jako pro dlouholetého člena klubu bylo velmi potěšující sledovat jak na obou hřištích zápolí malé děti, do trénování se zapojují muži, ženy i kadeti z klubu a rodiče své ratolesti hlasitě povzbuzují. Loňskou aktivitu spojenou s vytvářením kroužků na základních školách, letos podpořil náborový tým akcemi pro družiny a 1. stupeň základních škol. Kroužky na ZŠ Vodňany, Hluboká, Vltava běží už druhým rokem a jsou zavedené. Letos se podařilo navázat spolupráci se ZŠ Borek. Opět jsme pomohli rozjet kroužek spřátelenému klubu ze Zlivi na tamní základní škole. Říjnový turnaj byl dalším krokem vpřed.

Na dětech byl proti květnovým turnajům Superpoháru vidět pokrok. Byly přesnější v házení a chytání, lépe chápaly pravidla a herní situace. Malí t-balisté a t-balistky hráli až s neočekávaným zápalem a motivací. Ta tam byla dřívější nepozornost a nesoustředěnost při odpalech soupeře. Děti chtěly hrát, chtěly vyhrát a být nejlepší. 16. října uspěly všechny. Všechny týmy získaly na konci turnaje sladkou odměnu.

Osobně jsem měl obrovskou radost ze hry a chuti svých svěřenců ze ZŠ Hluboká, kterou na turnaji reprezentovali: Vašek Honsa, Kuba a Peťa Kubatovi, Matěj Kuchejda, Anežka a Kristián Nejezchlebovi, Filip Tomeš, Matěj a Vojta Vlachovi.

Na turnaji se naučili některým návykům, které dříve nedokázali plnit. Respektovali, že každý zápas hrajeme v jiném složení tak, aby si všichni vyzkoušeli různé posty. Byli připraveni v ready-pozici, když byl pálek druhého týmu hotov odpálit. Rozšvihávali se v přípravném prostoru před tím, než šli na pátku. Po prvním těsně prohraném zápase se ZŠ Vltava si nestýskali a naopak se vybíchovali k nejlepší možné hře proti ZŠ Vodňany. Po výhře měli obrovskou radost. Všichni hráči sklídili zaslouženou pochvalu.

Konečné pořadí turnaje:

1. ZŠ Vltava (doplněná hráči ZŠ Borek)
2. ZŠ Hluboká
3. ZŠ Vodňany
4. Sokol Hluboká
5. ZŠ Zliv

Děkuji dětem, rodičům, rozhodčím a trenérům za krásné t-ballové odpoledne, které mě i v chladném počasí velmi zahřálo a opět mě přesvědčilo, že trénování dětí a práce pro klub má smysl.

Radek Drmota

Kadeti se bavili na bowlingu

Závěrečná společenská akce starších kadetů se uskutečnila na bowlingu v Mercury centru. Hráči a trenéři – Ondra Konvalinka (společně s přítelkyní Verčou) a Radek Drmota se sešli, aby na bowlingových drahách vyzkoušeli svůj um a zažili legraci. Omluveni byli Jarda Duroň st. a Štěpán Stehlík. Pronájem dvou drah sponzorsky zajistil David Smetana starší.

Nejprve probíhalo rozřazovací kolo o postup do finále. Výkony nebyly nijak oslnivé, nejlepší stěží překonali hranici sta bodů. Překvapivě vypadal jeden z favoritů Albert, nejzkušenější boulař nasbíral méně bodů než Verča, která místo něj postoupila do bojů o 1.–6. místo. Albert musel vzít zavděk skupinou útěchy. Ve finálové skupině proti sobě stáli tři kadeti proti třem dospělým. Klidnou hlavu si nejlépe zachoval kupodivu

syn hlavního sponzora akce David Smetana mladší, který i přes svou uhlazenou ofinu, dobře mířil a vyhrál s krásným výkonem 109 bodů. Čest trenérů zachraňoval Ondra Konvalinka na 2. místě. Třetí místo obsadil nenápadný Vasil. Radek skončil čtvrtý. Naopak Martin Mužík, vítěz kvalifikace se až moc bavil hrou a obsadil pátou příčku. Verča už raději sledovala finálovou bitvu s odstupem a dosáhla šestého místa.

Ve skupině útěchy ukázal Albert, že jeho řeči o rekordu přesahujícím 150 bodů nebyly plané a naházel přes stovku. Ještě více zaujal Martin Míšek, který skupinu útěchy vyhrál. Největším »sběračem« kanálů byl Jarda Duroň, který podle oficiálních výsledků vydaných tmavovláskou za barem celkem 20x nedokázal poslat kouli až ke kužlům. Zatímco Jarda Duroň házel rychle, ale vedle, Lukáš Kouřil pomalu, ale také vedle. Pavel Chvátal zaznamenal velké zlepšení a oba jasně překonal. Mimochodem Lukáš Kouřil vyhrál nevypsanou soutěž o největšího jedlíka akce.

Po úsměvném večeru na bowlingu jsme museli konstatovat, že raději budeme házet kulatý nesmysl horním obloukem. Je to přesnější a jednodušší.

Radek Drmota

Konečné výsledky:

FINÁLE

1. David Smetana 109
2. Ondra Konvalinka 106
3. Vasil Zhupanin 101
4. Radek Drmota 95
5. Martin Mužík 79
6. Verča Adamcová 63

SKUPINA ÚTĚCHY

1. Martin Míšek 108
2. Albert Schandl 106
3. Pavel Chvátal 87
4. Lukáš Kouřil 64
5. Jarda Duroň 51

Hluboká třetí na turnaji ve Spáleném Poříčí

Posledním venkovním turnajem v tomto roce, kde měl náš klub zastoupení, byl turnaj **O pohár starosty města ve Spáleném Poříčí**.

Ač šlo o mužský turnaj, byl náš tým zpola tvořen kadety. Jejich posledním zápasem bylo finále přeboru 19. září, a proto jsem jim chtěl ještě nabídnout nějakou herní příležitost.

Kromě kadetů (Jarda Duroň, Martin Mužík, Albert Schandl, David Smetana a Vasil Zhupanin), tým tvořili ještě David Lukáš, Pepa Novák a Michal Soukup z A-týmu mužů, Michal Beno z B-týmu a nováček Michal Vaškanin. Trenérem byl Radek Drmota.

Účelem účasti na turnaji bylo bavit se hrou, ovšem hrát s plným nasazením. Pro mladší hráče získat kontakt s vyšší úrovní a rychlostí baseballu, pro Michala Vaškanina pomocí praxe lépe proniknout do tajů hry.

Systém turnaje s 5 mužstvy byl každý s každým. Postupně jsme se utkali s dobře známým Spáleným Poříčím a Domažlicemi, prověřili nás pražské týmy Eagles a Chuck Norris team (Eagles B). Dva pražské týmy byly ve skutečnosti jedním širokým týmem, který se určitým nám nepochopitelným způsobem dělil na jednotlivé zápasy.

Pro Pražany byl turnaj spíše dýchánkem, přitom hráči byli tak kvalitní, že i v pozvednuté náladě bez potíží všechno vyhráli. Nejvíce vynikali na pálce, z jejich švihů číselná síla a odpaly byly rovné a razantní. Na kopci se proti nim postavili David Lukáš, Martin Mužík a Pepa Novák. Všichni tři museli ze sebe vydat to nejlepší, nezklamali, ale nestačilo to. Prohráli jsme 1:7 a 1:13. Velmi zajímavé zápasy jsme odehráli se Spáleným Poříčím a Domažlicemi. Po vyrovnaném začátku jsme Žraloky z Poříčí zdolali 4:1. V útoku jsme těžili ze silného útoku horní části line-upu (Soukup, Lukáš, Mužík, Novák).

V utkání s největším rivalem z oblasti, s Domažlicemi byl úspěch Hluboké postaven na velmi hodnotném a stabilním nadhozu Pepy Nováka (0 BB za 6 směn). Sokol Hluboká ve 4. směně vyrovnal na 1:1 a v 5. směně po odpalech Soukupa a Lukáše dotlačil rozhodující bod. Útok nastartovalo také několik podařených buntů od kadetů v polovině zápasu.

Po dvou výhrách (s týmy z oblasti) a dvou prohrách (s Eagles) jsme obsadili slušné 3. místo, maximum, co jsme v naší sestavě mohli dosáhnout.

Některé zápasy turnaje probíhaly v oddechovém duchu slowpitche, hlubockých utkání se to však moc netýkalo a hráči Hluboké hráli s plným zaujetím. Obrana kromě nadhozu byla postavena z velké části na kadetech, kteří se s odpaly a tlakem dokázali vypořádat. V zadním poli si Michal Vaškanin chytil první dva zápasové fly-outy. Michal Beno dostal odměnu za celoroční snahu související s rozhodčími. Hráči A-týmu byli největšími oporami. Dopustili jsme se i chyb, ale jednoznačně převládaly úspěšné akce.

Při večerním posezení se kadeti, junioři i muži lépe poznali. Jednoduše herní i večerní část probíhala podle mých představ a je moc dobře, že jsme se turnaje ve Spáleném Poříčí zúčastnili.

Radek Drmota

Výsledky Hluboké:

Spálené Poříčí - Sokol Hluboká 1:4

Sokol Hluboká - Eagles 1:7

Domažlice - Sokol Hluboká 1:2

Sokol Hluboká - Chuck Norris (Eagles B) 1:13

Tabulka:

1. Chuck Norris (Eagles B)
2. Eagles A
3. Sokol Hluboká
4. Spálené Poříčí
5. Domažlice

Foto baseball: Spálené Poříčí – Ladislav Mlsek

Hlubocký výlet do Mexika (březen 2011)

Baseballisté Sokola Hluboká se s největší pravděpodobností podívají na deset dní do Mexika, kam byli pozván Rayem Thomasem. Hlubočtí baseballisté navštíví města La – Paz či Cabo San Lucas.

Celý výlet bude sloužit jako tréninkové soustředění. Během pobytu bude sehráno 5 zápasů s místními týmy. Sokolové budou moci vyzkoušet tréninky pod vedením zkušených mexických trenérů a užít si příjemné teploty, které v březnu dosahují 30° C. Celá akce se připravuje ze strany Mexika ve velkém stylu, a to včetně medializace. Většina zápasů bude živě přenášena do TV, rozhovory, tisk, focení s významnými osobnostmi. Údajně je to poprvé, co se baseballový tým z Evropy podívá do Mexika. A zápasy českého týmu vůbec.

V rámci výletu hlubočtí hráči navštíví také světoznámé Cabo San Lucas, zdejší pláže, výlet na lodi, chudinské kolonie, výborné jídlo a další zajímavosti.

Celá akce je stále ve stádiu intenzivních příprav a zcela jistě Vás budeme informovat o jejich průběhu.

David Šťastný

Ten pravý Spring Training Cup

Sokol Hluboká již připravuje jarní turnaj, který by měl sloužit jako plnohodnotná příprava na sezónu. Na začátku dubna 2011 by se na jih Čech mělo sjet více kvalitních týmů.

Formát turnaje bude vytvořen podle potvrzených účastníků, v úvahu zatím připadá dvou a třídní intenzivní program v datu 8.-10. dubna 2011. Týmy, které obdržely pozvánky:

Apollo Bratislava, všechny české Extraligové týmy, všechny týmy rakouské ABL (1. liga)

V bližším jednání je Regensburg Legionare (momentálně ve finále Bundesligy), Gauting Indians a Saarlouis Hornets. (Bundesliga)

Náplní prodlouženého víkendu nebude jen baseball, týmy budou moci využít i doprovodných aktivit. Na www.sport-hluboka.cz najdete odkazy na celý areál, Adrenalin park a další aktivity v okolí.

Více info na: jakubjanda@hotmail.cz

Jakub Janda, organizátor turnaje

REALITNÍ KANCELÁŘ
HORNÍK
S.R.O.
Husova tř. 685/17
370 05 České Budějovice
Tel. 386 356 012
Mobil: 776 291 181
Zelená linka: 800 101 182
www.hornik.cz

BYTOVÝ PROJEKT
JITŘENKA
ŠEVĚTÍN
NEPLÉŠ SI S PROJEKTEM NA NÁMĚSTÍ

BYTOVÝ DŮM JITŘENKA
V ŠEVĚTÍNĚ
KANDIDÁT NA TITUL
STAVBA ROKU 2010

WWW.BYTY-SEVETIN.CZ

Spolupracujeme s katalogem

Sinfonie s.r.o. www.sinfonie.cz

ADVENTNÍ TRHY

neděle 28. listopadu 2010

OD 9.⁰⁰ DO 17.⁰⁰ HODIN • NÁDVOŘÍ KNÍŽECÍ DVŮR HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

*adventní jarmark • lidová řemesla
vůně blížících se Vánoc • občerstvení
hudební vystoupení*

RYBÁŘSTVÍ
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, a. s.

LESY
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, a. s.

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení!!! Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !

Biograf

Mimořádné filmové představení k 15. výročí otevření KC Panorama.

Vstup zdarma !!!

středa 3. listopadu – Forest Gump. USA 1994. Drama/komédie/romantický. *Když se dostaneš do problémů – utíkej ...*

Foreste, utíkej. Hrají: Tom Hanks, Robin Wright, Gary Sinise, Mykelti Williamson ad. Režie: Robert Zemeckis. Přístupný od 12 let. V 19.00 hod.

Středa 10. listopadu – Když přijdou deště. Rumunsko 1986. Dokument. Režie: Orebvič Srobskij. V 19.00 hod.

středa 24. listopadu – Postavení mimo hru. Bělorusko 1991. Dokument. Režie: Jevgenij Staslovnov. 18.00 hod.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

■ **pátek 12. listopadu – Toy story 3 – příběh hraček.** USA 2010. Animovaný. *Andy už vyrostl, chystá se na vysokou školu a hračky čeká nejistá budoucnost.* 18.00 hod. Režie: Lee Unkrich. Český dabing!!!

■ **sobota 13. – Princezna a žabák.** USA 2010. Animovaný. *Walt Disney přináší příběh žabáka, jenž se chce stát člověkem...* 18.00 hod. Režie: Ron Clements, John Musker. Český dabing!!!

■ **pátek a sobota 19. a 20. listopadu – Jako kočky a psi 2. Pomsta prohané Kytty.** USA 2010. Rodinný. Hrají: *Chris O'Donnell, Jack McBrayer, Carlos Alazraqui.* 18.00 hod. Režie: Brad Peyton. Český dabing!!

Komorní scéna

■ **středa 10. listopadu – »Cestujeme po světě« – Maroko.** Vyprávět bude Mgr. Martin Slaba 17.00 hod. Zasedací síň MÚ.

■ **pátek a sobota 5. a 6. listopadu – Lékařem proti své vůli – Molière.** Kulturní společnost Alta 19.00 hod. Divadelní představení – komedie.

■ **pondělí 15. listopadu – Vraždy a něžnosti – komedie.** Divadlo Hluboká v produkci Zdeňka Pikla 19.00 hod. Divadelní představení v rámci českobudějovické Thálie.

■ **pátek a sobota 26. a 27. listopadu – Vraždy a něžnosti – komedie.** Divadlo Hluboká v produkci Zdeňka Pikla. 19.00 hod. Divadelní představení – komedie.

■ **neděle 28. listopadu – Adventní trh.** Nádvoří Knížecí dvůr. 9.00 – 17.00 hod. Lidová řemesla, vůně vánoc, kapři, občerstvení...

Připravujeme: neděle 19. prosince – Česká mše vánoční – Hej, mistře! Orchestr Musica da Camera, pěvecký sbor Perchta, dirigent – Petr Píša. 19.00 hod. Kateřina Chromčáková – soprán, Martina Kučerová – alt, Pavel Chrástanský – tenor, Svatopluk Sem – bas.

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Výstavy

Hluboká, zámecká jízdárna
stálá expozice: Gotické umění / Malířství a sochařství, České sochařství 20. století, Flámské a holandské malířství 16.–18. století

18. 9. – 31. 1. 2011. **Přirůtky AJG v období let 2000–2010** představí akvizice AJG za posledních deset let. Hlavní součástí expozice, která bude instalována v Hlavním sále AJG v Hluboké nad Vltavou, bude umění 20. a 21. století (obrazy, kresby, grafiky, fotografie, plastiky), ale bude možno shlédnout i některé nově získané exponáty ze sbírky starého umění. Kurátoři výstavy / Mgr. Vlastimil Tetiva, Mgr. Martin Vaněk, Mgr. Hynek Rulíšek

České Budějovice, Wortnerův dům

21. 10. – 5. 12. Jaroslav Valečka. Patří k nejzajímavějším představitelům současné mladé malířské generace. Vytváří klasickou, ale přitom současnou malbu. Výstava jej přestaví v určité retrospektivní zkratce, s důrazem kladeným na zastoupení jak krajinné, tak i figurální složky jeho díla. U příležitosti výstavy bude vydána obsáhlejší monografie. Kurátor výstavy / Mgr. Vlastimil Tetiva

Přednášky

Přednášky se konají v rámci přednáškového cyklu MEZI SVATYNI A OBCHODNÍM DOMEM / Role muzeí a galerií v dnešní společnosti.

2. 11. / 17:00 Alexandra Kusá /Slovenská národní galéria.

16. 11. / 17:00 Helena Koenigsmarková /Uměleckoprůmyslové museum v Praze

30. 11. / 17:00 Marius Winzeler /Städtische museen Zittau

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni
stálá expozice: Mezinárodní keramická sympozia. říjen 2010 – duben 2011 zavřeno, prohlídky na základě telefonické domluvy /

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou / Tel. 387 967 041, e-mail: ajg@ajg.cz, www.ajg.cz. Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Galerie Knížecí dvůr
všechny srdečně zve na **předvánoční kolektivní výstavu obrazů a grafik** předních českých výtvarníků.

Výstavu doplní keramika, sklo a šperky. Otevřeno je (kromě pondělí) denně od 12hod. do 16 hod.
Těšíme se na Vaši návštěvu!

V listopadu opět začíná

angličtina

na mezinárodní škole

Každé pondělí od 19.00 hod
informace tel. 387 688 124

HUDEBNÍ VEČER V LOVECKÉ CHATĚ

27. listopadu 2010 od 20 hod.

Kapela MP3

Kapela MP3, hraje pop a rock k tanci i poslechu

Martin Vališ - klávesy, trumpet, zpěv
Josef Svoboda - saxofon, kytara, zpěv
Jan Kopř - kytara, klarinet, zpěv
Jana Jiřová - zpěv, perkuse

Vstup zdarma

Tým Lovecké chaty se těší na Vaši návštěvu.

REZERVACE: +420 387 006 200, recepce@parkhotel-hluboka.cz

Kulturní společnost Alta o.s. uvádí

Molière

Lékařem proti své vůli

5. a 6. listopadu 2010 v 19. hodin KC Panorama Hluboká n. Vlt.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 11. listopad 2010. Ročník 41. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžicková), ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pírgl. **Odborný počítačový poradce:** Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. **Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci**, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 650 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

